

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till komplettering av regeringens proposition med förslag till lotterilag samt till vissa lagar som har samband med den (RP 197/1999 rd)

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att det stiftas en lag om användningen av avkastningen av totospel för främjande av hästuppfödning och hästsport.

I den föreslagna lagen föreskrivs om de grunder, förutsättningar och förfaranden som skall iakttas när understöd enligt prövning beviljas för främjande av hästuppfödning och hästsport samt om användningen av understöden. I den föreslagna lagen ingår också bestämmelser om tillsyn över användningen av understöd och om granskningar. Lagen skall dessutom innehålla bestämmelser om återbetalning och återkrav av understöd samt om myndighetens befogenheter i samband därmed.

Syftet med propositionen är att uppfylla grundlagens krav på regleringsnivå samt grunder för sökandenas och understödstagarnas skyldigheter samt att säkerställa god förvaltningssed. Närmare bestämmelser om hur understöd skall sökas, beviljas, utbetalas och användas i enlighet

med budgeten samt om villkor i anslutning därtill kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

Propositionen ansluter sig till regeringens proposition med förslag till lotterilag samt till vissa lagar som har samband med den. Propositionen med förslag till lotterilag innehåller även bestämmelser om statsunderstöd som beviljas av avkastningen av totospel, och den proposition som regeringen nu avlåter är en kompletterande regeringsproposition. Den nuvarande statsunderstödsförordningen uppfyller inte grundlagens krav på att bestämmelserna skall vara på lagnivå. Bestämmelser om användningen av avkastningen av totospel skall ingå i lag och i lotterilagen föreslås att det stiftas en egen speciallag om den. Behandlingen av den föreslagna lagen ansluter sig till totalreformen av lotterilagen och avsikten är att denna lag skall träda i kraft samtidigt som lotterilagen.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLLSFÖRTECKNING	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1. Nuläge	3
1.1. Totospel	3
1.2. Fördelningen av den totala omsättningen av totospel.....	3
1.3. Fördelningen av avkastningen av totospel.....	3
1.4. Praxis	3
1.5. Understödsstagare	4
1.6. Understödsobjekt	4
1.7. Beviljande av understöd	5
2. Bedömning av nuläget	5
2.1. De krav som ställs i grundlagen	5
2.2. Totalreformen av lotterilagen och behovet av en kompletterande rege- ringsproposition.....	5
3. Propositionens mål och de viktigaste förslagen	5
3.1. Mål	5
3.2. De viktigaste förslagen	6
3.3. Propositionens verkningar	6
4. Beredningen av propositionen.....	6
DETALJMOTIVERING	7
1. Lagförslaget	7
1.1. Lag om användning av avkastningen av totospel för främjande av häs- tuppfödning och hästsport	7
2. Närmare bestämmelser	24
3. Ikraftträdande	24
LAGFÖRSLAGEN	25
om användning av avkastningen av totospel för främjande av hästuppfödning och häst- sport.....	25

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge

1.1. Totospel

Enligt 3 § lotterilagen (491/1965) kan för anskaffning av medel för främjande av hästuppfödning och stödande av hästsporten i Finland centralorganisationen för travsport och hästförädling i Finland ges tillstånd att anordna totospel i samband med hästtävlingar. Lotterilagens 3 § har ändrats genom en lag år 2000 (1126/2000) så att det från och med den 1 januari 2001 är möjligt att ge tillstånd till ett aktiebolag som helt ägs av centralorganisationen, och för 2001 har tillstånd beviljats Fintoto Oy.

Finlands Hippos r.f. har grundats 1973, då travsportens centralorganisation Ravirengas och Hevosjalostusliittojen keskusliitto gick samman. Medlemmar i Finlands Hippos r.f. är hästavelsförbund, travbanor och lokala trav- och ridsällskap samt vissa andra hästsportsammanslutningar. År 2000 hade Finlands Hippos r.f. 129 medlemsorganisationer. Vid ingången av 2001 genomfördes en organisationsförändring inom Finlands Hippos r.f., varvid uppgifterna i anslutning till totospelen överfördes till Fintoto Oy, som helt ägs av föreningen. Bolaget har övertagit ansvaret för spelsystemet och det ansvarar för försäljningen och marknadsföringen av spelen samt för ekonomiförvaltningen. Syftet med organisationsförändringen är att trygga de ekonomiska verksamhetsbetingelserna för hästhushållningen genom sträva efter att organisera totospelen effektivare än tidigare samt att öka spelverksamhetens genomskådlighet och klarlägga tillsynen.

1.2. Fördelningen av den totala omsättningen av totospel

Varje år anordnas året runt ungefär 580 travtävlingar på mer än 40 travbanor. Travsporten är en av de mest populära idrottsgrenarna i Finland och varje år följer ungefär 800 000 åskådare med travtävlingarna. År 2000 uppgick den totala omsättningen av hästspelen till 1 124 milj. mk, varav Oy Veikkaus Ab:s travtips stod för 415 milj. mk och totospelen för 709 milj. mk.

Av totospelens omsättning på 709 milj. mk 2000 redovisades ungefär 525 milj. mk i

vinster till spelarna. Till travbanorna och Finlands Hippos r.f. redovisades sammanlagt ungefär 116 milj. mk. Lotteriskattens andel var 35,5 milj. mk och statens andel 32,7 milj. mk.

1.3. Fördelningen av avkastningen av totospel

Bestämmelser om redovisningen av avkastningen av totospel och om användningen av avkastningen ingår i förordningen om totospel (236/1995), som utfärdats med stöd av lotterilagen. Ett anslag som motsvarar statens andel av avkastningen av totospel tas in i statsbudgeten. Enligt 11 § förordningen om totospel fördelas anslaget av jord- och skogsbruksministeriet. Om beviljande, användning och betalning av understöd samt om övervakning av användningen gäller enligt 11 § förordningen om totospel vad som stadgas i förordningen om statsunderstöd för främjande av hästuppfödning och stödande av hästsport (244/1992) och vad som bestäms i statsrådets beslut om allmänna föreskrifter angående statsbidrag och -understöd (490/1965). Förordningen har ändrats 1995 (774/1995), varvid 14 § som gällde biträdande veterinärer upphävdes, och 2000 (1186/2000), varvid 1 och 6 § ändrades så att det blev möjligt att bevilja statsunderstöd även till ett aktiebolag som helt ägs av centralorganisationen för travsport och hästavel.

1.4. Praxis

Statsbudgeten och tillämpningsföreskrifterna för budgeten utgör grund för den praxis som tillämpas vid beviljandet av statsunderstöd. Grunderna för beviljande av understöd skall anpassas till de inkomster som inflyter till staten av vadslagningen. Enligt tillämpningsföreskrifterna för budgeten skall den som beviljar statsbidrag se till att de oundgängliga behov som skall finansieras med medel som influtit till staten av totospel kan skötas, trots att det inte skulle inflyta så mycket medel som uppskattats i budgeten. Det moment i budgeten som gäller främjande av hästhushållningen är ett förslagsanslag.

Rådgivande organ är hästhushållningsdelegationen, som har företrädare för jord- och skogsbruksministeriet och dessutom finans-

ministeriet, undervisningsministeriet, Finlands Hippos r.f. och Finlands Ryttaförbundet r.f.

Statens andel bestäms på grundval av det tillstånd som beviljats med stöd av lotterilagen. Andelen har bestämts på grundval av progressiva tabeller för de olika spelformerna och statens andel har under de senaste åren i genomsnitt varierat mellan 4,3 % och 4,6 %. Omsättningen och inflödet till staten var som minst i början av 1990-talet. År 1994 var statens andel 17,7 milj. mk. Den totala omsättningen av totospelen var 1994 ungefär 440 milj. mk, motsvarande siffra 2000 var ungefär 710 milj. mk. Statens andel 2000 var 32,7 milj. mk. År 2001 bestäms statens andel enligt fasta procentandelar för de olika spelformerna. Beroende på spelform varierar procentandelen mellan 3 och 5 %. Av totospelen beräknas 32 500 000 mk inflyta i statsandel och motsvarande inkomst har antecknats under moment 12.30.30. Av de anslag som i kapitel 30.21 beviljas av statens andel går 1 000 000 mk till forskningscentralen för jordbruk och livsmedels ekonomi för att användas för hästforskning, varvid 31 500 000 mk av statens andel återstår under detta moment att användas för främjande och stödande av hästhushållningen.

1.5. Understödstagare

Understöd kan inom ramen för statsbudgeten beviljas hästavels- och travsportorganisationernas centralorganisationer och ridsportorganisationernas centralorganisationer samt deras medlemsorganisationer och medlemsammanslutningar, kommuner samt sedan ingången av 2001 det av centralorganisationen helt ägda aktieföretag som grundats för totospelsfunktionerna, Fintoto Oy.

Det är ändamålsenligt att bevilja understöd avsett för främjande av hästhushållningen till hästhushållningens centralorganisationer, som ansvarar för hästuppfödningens, hästavelns och hästsportens utveckling i vårt land. Organisationerna spelar en viktig roll när det gäller utbildnings-, organisations-, rådgivnings-, informations-, utvecklings- och publikationsverksamheten.

1.6. Understödsobjekt

Understödsobjekten fastställs preliminärt i samband med budgeten. Centralorganisatio-

nernas understöd riktas i synnerhet till utvecklings-, rådgivnings-, stamboks-, hästuppfödningens- och hästsportsverksamheten samt till anskaffningar och underhåll av materiel och anläggningar.

Av de medel som är avsedda för främjande av hästhushållningen har Finlands Hippos r.f. och de hästavelsförbundet som fungerar som regionala organisationer beviljas allmänt understöd för verksamhet i anslutning till hästaveln. De andra understödsformerna är till sin karaktär specialunderstöd.

Finlands Hippos r.f. får i egenskap av hästavels- och hästsportorganisationernas centralorganisation varje år 0,9 milj. mk i understöd för organiseringen av hästavelsverksamheten. För motsvarande uppgifter har de hästavelsförbundet som fungerar som regionala organisationer varje år beviljats sammanlagt ungefär 1 milj. mk i stöd. För deras del har man inom statsbidragssystemet övergått från ett kostnadsbaserat system till ett statsbidragssystem som bestäms enligt kalkylerade grunder utgående från verksamhetsplanerna, målen och verksamhetens omfattning. För hästavelsförbundens del bestäms stödet huvudsakligen på grundval av antalet identifierade hästar.

Jord- och skogsbruksministeriet resultatstyr och övervakar landsbygdsrådgivningen i fråga om den verksamhet som ministeriet stöder. Ministeriet upprättar i samarbete med jordbrukets rådgivningsorganisationer ett resultatavtal, där föreningarna anger sina nyckelresultatområden och förbinder sig att uppnå resultatmålen under såväl budgetåret som verksamhets- och ekonomiplaneprodukten, till den del organisationen får statsbidrag. Varje år för ministeriet och föreningarna resultatdiskussioner, där man konstaterar huruvida målen har uppnåtts och behovet av att se över de uppställda målen.

Största delen av andelen från vadslagningen används till prisstöd till travbanorna samt till stöd för hästuppfödningen. Stödet styrs till Finlands Hippos r.f. och Fintoto Oy, som i enlighet med vissa principer fördelar stödet vidare till travbanorna och hästuppfödarna. Hästägarnas viktigaste inkomstkälla är de priser som betalas vid hästtävlingar. Syftet med det prisstöd som betalas till travbanorna är att trygga utvecklingsbetingelserna för travtävlingarna och att uppfödningen och träningen av hästar skall kunna fortsätta i landets olika delar. Genom stödet har man

kunnat höja nivån på priserna i områden där möjligheterna att betala priser inte är konkurrenskraftig p.g.a. den låga spelomsättningen. En betydande del av uppfödningstödet består av premier till uppfödarna.

Av statens andel av totospelen används varje år ungefär 1 milj. mk till att finansiera hästforskningen vid forskningscentralen för jordbruk och livsmedelsekonomi. Tyngdpunkten i forskningen har under de senaste åren legat på närings-, tränings- och livsmiljöforskning. Andra understödsobjekt är det understöd som Finlands Hippos r.f. beviljar för internationell tävlingsverksamhet, dopningsforskning samt linje- och serviceavgifter för totospelsanordningarna. Finlands Ryttnarförbund rf har beviljats stöd för utvecklande av ett resultat-servicesystem, anskaffning och reparation av tävlingsmateriel, dopningsforskning och utvecklande av tävlingsverksamheten. Finlands Ryttnarförbund rf beviljas verksamhetsunderstöd av undervisningsministeriets tipsmedel. Verksamhetsunderstödet riktas till motionsverksamhet för ungdomar och vuxna samt till toppidrotten.

1.7. Beviljande av understöd

I ansökan skall uppges kontaktuppgifter, det sökta understödsbeloppet, användnings- och fördelningsgrunder, kostnadsförslag och totala kostnader samt specificering av dem, verksamhetsplan och budget för ansökningsåret samt bokslutshandlingar. I beslutet nämns det beviljande stödets belopp, betalningsförfarande och betalningsvillkor, allmänna villkor för stödets användning, granskningsrätt, eventuellt återkallande eller återkrav av stödet, rättsnormer och besväransvisning.

Beslut om beviljande av understöd fattas av jord- och skogsbruksministeriet. Stödet till organisationernas verksamhet baserar sig på kalkylerade grunder, specialstöden på de faktiska totalkostnaderna. I beslutet förutsätts att understödstagaren lämnar in en kontoredo-visning eller någon annan tillförlitlig och tillräcklig redovisning för användningen av understödet. Utbetalningen sker på begäran om utbetalning och godkända kontoredo-visningar.

2. Bedömning av nuläget

2.1. De krav som ställs i grundlagen

Enligt grundlagen kan offentlig makt utövas endast med stöd av lag. Grunderna för befogenheter som tillkommer myndigheter och andra som utövar offentlig makt skall föreskrivas i lag. Omständigheter som skall föreskrivas genom lag är villkor och begränsningar som riktar sig till understödstagaren och som gäller användningen av understödet samt tillsynen över understödets användning, granskningsrätten och återkrav. Gränserna för bemyndigandet att utfärda förordning skall framgå klart, exakt avgränsat och entydigt av lag.

2.2. Totalreformen av lotterilagen och behovet av en kompletterande regeringsproposition

Riksdagen behandlar som bäst regeringens proposition med förslag till lotterilag och vissa lagar som har samband med den (RP 197/1999 rd). I lotterilagen föreslås bestämmelser om statsunderstöd som beviljas av avkastningen av penningautomater, tips- och totospel. Grundlagsutskottet menar i sitt utlåtande om regeringspropositionen (GrUU 23/2000 rd) att det vore lämpligt att föreskriva i lag hur avkastningen av penningspel skall fördelas trots att det är fråga om understöd enligt prövning och inte understöd som baserar sig på lagstadgad rätt. Skyldigheten att betala tillbaka understöd och återkrav skall enligt utskottets tolkning av 80 § grundlagen regleras i lag och inte i förordning. Den föreslagna lagen bör på grund av sambandet i sak mellan lotterilagen och den föreslagna lagen behandlas tillsammans med totalreformen av lotterilagen som en kompletterande regeringsproposition.

3. Propositionens mål och de viktigaste förslagen

3.1. Mål

Syftet med reformen är att uppfylla grundlagens krav på regleringsnivå och grunder för sökandenas och understödstagarnas förpliktelser. Målet är att tillgodose de i grundlagen avsedda garantierna för god förvaltning när det gäller beviljande och utbetalning av statsunderstöd enligt prövning, tillsynen över deras användning, återbetalning, granskningar, information, utlämnande av uppgifter, dröjsmålsränta, kvittning, ändringssökande

och återkrav.

3.2. De viktigaste förslagen

Den föreslagna lagen skall tillämpas på understöd som beviljas för främjande av hästuppfödning och hästsport. I lagen föreslås bestämmelser om de allmänna grunderna för beviljande av understöd, förfarandet vid ansökan och beviljande, tillsynen över användningen, återbetalning och återkrav jämte påföljder samt ändringssökande.

Understödstagare är hästhushållningens centralorganisationer, deras medlemsorganisationer, det totospelsbolag som helt ägs av centralorganisationen och kommunerna. I lagen föreslås bestämmelser om skyldighet för understödstagaren att använda understödet i enlighet med ändamålet och att iaktta villkoren i understödsbeslutet samt att ge riktiga och tillräckliga uppgifter om användningen av understödet. Med tanke på tillsynen över användningen av understöden innehåller förslaget också bestämmelser om ministeriets rätt att erhålla upplysningar och dess rätt att utöva tillsyn och utföra granskningar.

I lagen föreslås bestämmelser om skyldighet att betala tillbaka understöd som erhållits utan grund eller till för stort belopp och om återkrav av ett redan utbetalt understöd jämte ränte- och dröjsmålsräntepåföljder. Jord- och skogsbruksministeriet är enligt förslaget skyldigt att återkräva understöd som redan betalats ut och upphöra med utbetalningen av understöd, om understödstagaren har förfarit felaktigt eller svikligt när han ansökt om eller använt understödet. Återkrav är också möjligt, om den understödda verksamheten upphör eller överförs till någon annan eller om

egendom som understödet beviljats för säljs eller förstörs.

Lagförslaget erbjuder möjligheter till reglering genom förordning av statsrådet. Förordning av statsrådet kan utfärdas om de närmare villkoren för ansökan om samt beviljande och utbetalning av understöd liksom om villkoren för dess användning och den understödda verksamheten samt om utredningar som jord- och skogsbruksministeriet behöver.

3.3. Propositionens verkningar

Förslaget har inga direkta statsfinansiella verkningar. Jämfört med nuläget begränsar eller utökar lagen inte möjligheten att i statsbudgeten ta in anslag som beviljas som understöd för främjande av hästhushållningen. Lagen ändrar inte detaljerna när det gäller beviljandet av understöd och inverkar inte på de beviljade beloppen. Jord- och skogsbruksministeriets uppgifter enligt propositionen har tidigare baserat sig på författningar och administrativa föreskrifter, så förslaget har inga praktiska verkningar i fråga om organisation eller personal.

4. Beredningen av propositionen

Propositionen har utarbetats som tjänsteuppdrag vid jord- och skogsbruksministeriet. Utåtanden om propositionen har begärts av undervisningsministeriet, inrikesministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, justitieministeriet, finansministeriet, Finlands Hippos r.f., Fintoto Oy och Finlands Ryttarförbund. rf.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslaget

1.1. Lag om användning av avkastningen av toospel för främjande av hästuppfödning och hästsport

1 §. *Lagens tillämpningsområde.* I denna paragraf föreslås bestämmelser om lagens tillämpningsområde.

I lagen föreskrivs om grunderna för beviljande av understöd, om förutsättningarna och förfarandet när understöd beviljas samt om användningen av understöd. Lagen tillämpas när understöd beviljas för främjande av hästuppfödning och hästsport.

2 §. *Myndighet som sköter uppgifterna.* I denna paragraf föreslås bestämmelser om den myndighet som ansvarar för beviljandet och administreringen av understöd. Ärenden enligt denna lag administreras av jord- och skogsbruksministeriet (ministeriet). Ministeriet kan tillsätta en hästhushållningsdelegation, om vars uppgifter, sammansättning, sammanträden och andra tekniska detaljer närmare bestämmelser utfärdas särskilt genom förordning av statsrådet. För närvarande bestäms om hästhushållningsdelegationen genom förordning (17/1996).

3 §. *Understöden.* I paragrafen föreslås bestämmelser om de olika slagen av understöd. Slagen av understöd motsvarar nuvarande understödspraxis och de understöd som nämns i den gällande understödsförordningen och som är ett resultat av nuvarande tillämpningspraxis.

Enligt paragrafen kan understöd beviljas i form av allmänt understöd eller specialunderstöd. Med allmänt understöd avses understöd som beviljas för understödstagarens verksamhet i allmänhet eller för en viss del av verksamheten. Understödet beviljas då för att användas för mottagarens ordinarie verksamhet eller en viss del av den. Specialunderstöd är understöd som betalas särskilt för ett objekt som specificeras i understödsbeslutet.

Av de inkomster som staten erhåller av tospel har allmänt understöd beviljats till Finlands Hippos r.f. och de hästavelsförbund som fungerar som dess regionala organisationer för verksamhet i anslutning till hästavel.

4 §. *Ändamålen med understöd som beviljas centralorganisationer.* I paragrafen föreslås bestämmelser om de ändamål för vilka en centralorganisation kan beviljas understöd. De användningsobjekt som specificeras i paragrafen motsvarar den nuvarande statsunderstödsförordningen. Centralorganisationernas uppgift är att på riksplanet stöda, utveckla och styra sina regionala organisationers och medlemsorganisationers verksamhet samt att främja den inhemska hästuppfödningen och hästsporten. Tyngdpunkten i verksamheten ligger på planering, information, utbildning, statistikföring, rådgivning samt utvecklings- och publikationsverksamhet.

Centralorganisation för travsporten och hästaveln är Finlands Hippos r.f. (Hippos). Hippos för register och stamböcker över finska hästar, varmblodiga travhästar och varmblodiga ridhästar och ponnyer samt ett tävlingsregister över travhästar. Hippos har i enlighet med Europeiska gemenskapens lagstiftning godkänts som en sammanslutning som upprätthåller stamböcker över hästraser. Bestämmelser om hästavel och uppgifter i anslutning till avelsverksamheten samt om kraven på avelsorganisationer ingår i hästhushållningslagen (796/1993).

Centralorganisationernas uppgift är att övervaka användningen av läkemedel som på konstgjord väg påverkar hästars prestationsförmåga vid tävlingar samt av motsvarande ämnen och preparat. Användningen av läkemedel i djursporter begränsas i enlighet med lagstiftning, regler och internationella avtal. Vid totalisatortrav tas minst ett lottat dopningsprov och även vid försöksstarter lottas en häst som testas. Inom ridsporten görs dopningstester såväl under träning som vid tävlingar.

Inom totospelen har spelandet på distans ökat, vilket betyder att det ställs större krav på datautrustningen och dataöverföringen. Det är ändamålsenligt att bevilja centralorganisationerna understöd för anskaffning av materiel och maskiner, för byggande, ombyggnader och motsvarande ändamål.

Ridsportsorganisationernas centralorganisation, Finlands Ryttnarförbund rf, beviljas stöd för verksamheten av tipsmedel via undervisningsministeriet. Understödet till ryttnarför-

bundet av statens andel av vadslagningen har riktats till specialobjekt, t.ex. anskaffning och grundförbättring av tävlingsmateriel samt utvecklande av resultat servicesystemet och tävlingsverksamheten. Ryttnarförbundets uppgift är att främja ridningen i vårt land som en form av såväl hobby, motion och rehabilitering som sport och idrott. Ryttnarförbundet är en av Finlands Idrott rf:s medlemsorganisationer. Finlands Idrotts mål är en jämlik idrottskultur som innebär att alla i Finland skall ha lika möjligheter att utöva sport och idrott samt att agera och besluta i fråga om sport och idrott. Ryttnarförbundets verksamhet på lokal nivå organiseras och koordineras av regionala sektioner. Förbundets egentliga medlemmar utgörs av lokalt registrerade ridklubbar. Medlemmar är dessutom av förbundet godkända ridskolor och amatörstall. Ryttnarförbundet är medlem av den internationella organisationen Federation Equestre Internationale (FEI).

5 §. *Ändamålen med understöd som beviljas medlemsmanslutningar.* Medlemsmanslutningar som avses här är i första hand hästavelsförbund, travbanor och ridklubbar.

I paragrafen föreslås bestämmelser om de objekt för vilka medlemsmanslutningarna kan beviljas understöd. Objekten motsvarar den nuvarande statsunderstödsförordningen och den tillämpningspraxis som utvecklats i fråga om understöden.

Rådgivningen samt utställningsverksamheten i anslutning till hästavel och stambokföring sköts via de regionala hästavelsförbunden som koordineras av Finlands Hippos r.f. Förbunden består av lokala hästsällskap och föreningar. Förbundens uppgift är att registrera hästar, vilket utgör grunden för stambokföringen av hästar och sålunda för avels- och tävlingsverksamheten. Till registreringen hör att hästarna identifieras, varvid man bestämmer hästens färg och kännetecken samt tar blodprov och opererar in ett chips för identifieringen. Förbundens uppgift är att sköta kurs-, rådgivnings- och organisationsverksamheten och frågor som ansluter sig till ägarbyten samt att understöda travbanorna. Det gårdsbesök som görs i samband med att ett föl identifieras innefattar förutom registreringen rådgivning om skötsel, avel, utfordring, inläring, skor, träning och stallförhållanden.

Travbanorna utvecklades på 1970- och 1980-talen för att man skulle få till stånd ett nät-

verk av centralbanor i landskapen som skulle lämpa sig för verksamhet året runt. Travbanornas investeringar i uppförandet av byggnader och anskaffningar av utrustning har finansierats av statens andel av totospelen och på motsvarande sätt har ridklubbarnas stallprojekt understötts. Under de tre senaste åren har det varit möjligt att bevilja understöd för underhåll av travbanor samt för anskaffningen av snabbresta stall som behövs inom rid-sporten.

6 §. *Ändamålen med understöd som beviljas bolag.* Finlands Hippos r.f. har överfört de uppgifter som ansluter sig till totospelsverksamheten till Fintoto Oy (bolaget) som inledde sin verksamhet den 1 januari 2001 och som helt ägs av Hippos. Bolaget svarar försäljningen och marknadsföringen av spelen samt för ekonomiförvaltningen. Avsikten är att bolaget skall kunna beviljas understöd för linje- och serviceavgifter för totospelsanordningar vilka för nödvändiga för upprätthållandet av totospelsverksamheten samt för anskaffningar och underhåll av anordningar. Bolaget ansvarar för egen del för koordineringen i anslutning till hästtävlingverksamheten, så det är nödvändigt att prisstödet i sin helhet styrs via bolaget för vidare förmedling till banorna.

7 §. *Ändamålen med understöd som beviljas kommuner.* I paragrafen föreslås bestämmelser om möjligheten att bevilja en kommun understöd för anläggande av travbanor och andra områden samt uppförande och ombyggnad av byggnader som behövs i travsporten. Paragrafen motsvarar den nuvarande statsunderstödsförordningen.

Kommunerna deltar i travsportsverksamheten i egenskap av fastighetsägare, och för den regionala jämliken inom travsporten är det ändamålsenligt att travbanor som ägs av kommunerna kan beviljas understöd för byggnadsprojekt och grundliga förbättringar.

8 §. *Förutsättningar för beviljande av understöd.* I paragrafen föreslås bestämmelser om förutsättningarna för beviljande av understöd. Understöd kan beviljas inom ramen för statsbudgeten.

Enligt 2 mom. kan understöd beviljas mottagaren för dennes verksamhet eller projekt eller för att användas för att understöda en verksamhet eller ett projekt som genomförs av någon annan och som fyller ändamålet enligt understödsbeslutet. Om understöd beviljas för att understöda en verksamhet eller ett

projekt som genomförs av någon annan och som fyller ändamålet enligt understödsbeslutet, skall understödstagaren ingå ett avtal om understödets användning, övervakningen av dess användning och villkoren för dessa med den som genomför verksamheten eller projektet. Understödstagaren skall på behörigt sätt se till understödet används i enlighet med understödsbeslutet i de fall där understödet överförs för att användas inom en annan instans projekt eller verksamhet och understödstagaren skall förfoga över ändamålsenliga metoder att säkerställa detta. Avtalet är nödvändigt för att den slutliga användaren av understödet skall vara medveten om att det är fråga om finansiering med karaktären av understöd, eftersom ministeriet med stöd av 14 § i den föreslagna lagen vid behov har rätt att granska ekonomin och verksamheten även hos den instans för vars projekt eller verksamhet understödet eller en del av det har överförts och använts. Det är fråga om ett privaträttsligt avtal som inte är formbundet. För att parternas ansvar skall vara klart och ekonomin anses vara väl skött förutsätts att avtalet är dokumenterat på behörigt sätt.

Ministeriet skall ha rätt att granska ekonomin och verksamheten hos den instans för vars projekt eller verksamhet understödstagaren har överfört understödet på det sätt som föreskrivs i 8 § 2 mom.

I regel beviljas understöd för verksamhet som mottagaren själv ordnar eller för mottagarens eget projekt och mottagaren har då ingen rätt att överföra understödet eller den verksamhet som stöds med det till en annan person. Understöd kan beviljas en centralorganisation som låter sina medlemsorganisationer använda en del av understödet för verksamhet eller projekt som främjar syftet med understödet.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om det förfarande, där understödstagaren ger en del av understödet till en annan instans för en verksamhet eller ett projekt som fyller ändamålet med understödet. Understöd får också beviljas på villkor att mottagaren förutsätts använda ett visst belopp av understödet för att understöda någon annans verksamhet eller projekt. I understödsbeslutet kan dessutom mottagaren berättigas att helt eller delvis använda understödet för att understöda någon annans verksamhet eller projekt. Om understödet kan ställas till någon annans förfogande skall det nämnas uttryckligen i villkoren.

Ett villkor gällande överföring av understödet till någon annan instans skall alltid intas i understödsbeslutet när detta förutsätts i riksdagens budgetbeslut. I andra fall grundar sig tillåtandet och användningen av villkor på ministeriets prövning.

Att medel som erhållits i form av understöd används för någon annans än understödstagarens verksamhet eller projekt är dock motiverat när understödstagaren besitter bättre sakkunskap än ministeriet i fråga om den detaljerade allokeringen av medlen. I fråga om vissa allmänna understöd kan föremålen för och ändamålen med understödet anges klarare och användningen av understödet övervakas effektivare, om understödet beviljas en centralorganisation som bedriver verksamheten och som i sin tur kan ställa en del av understödet till sina medlemsorganisationers förfogande. Att medel som erhållits i form av understöd används för någon annans än understödstagarens verksamhet eller projekt är ofta motiverat även när det i fråga om ett projekt som flera samsamarbetsinstanser ansvarar för är ändamålsenligt med tanke på ändamålet med understödet att kostnaderna allokeras inom projektet.

När det tillåts eller förutsätts att understödet användas även för någon annans än mottagarens verksamhet eller projekt skall i understödsbeslutet klart anges ändamålet med understödet och i synnerhet på vilket sätt och för vilken annan verksamhet eller vilket annat projekt understödet får användas. Att understödet används även för någon annans än mottagarens verksamhet eller projekt ändrar inte rättsförhållandet mellan mottagaren enligt understödsbeslutet och ministeriet. Mottagaren enligt understödsbeslutet ansvarar således alltid till fullt belopp inför ministeriet för att understödet används på rätt sätt. Mottagaren enligt understödsbeslutet står i offentlighetsrättsligt rättsförhållande till ministeriet. Ministeriet kan kräva utredningar och utföra granskningar samt återkräva understöd som använts felaktigt av mottagaren enligt understödsbeslutet. Den omständigheten att understödstagaren när understödsbeslutet så tillåter har överfört en del av de medel som erhållits som understöd till någon annans verksamhet eller projekt som fyller ändamålet enligt understödsbeslutet, befriar alltså inte till någon del understödstagaren från dennes offentlighetsrättsliga förpliktelser. Understödstagaren skall också utreda hur understö-

det har använts till den del det har varit någon annans sak.

Förhållandet mellan understödstagaren och den för vars verksamhet eller projekt understödet får användas enligt understödsbeslutet är ett privaträttsligt rättsförhållande. Understödstagaren är inte i detta avseende statsbidragsmyndighet och har inte de befogenheter som tillkommer ministeriet. Överföringen av medlen skall förstås som ett avtalsrättsligt arrangemang där någon annan genomför en del av en verksamhet eller ett projekt som understödstagaren ansvarar för. Ministeriet har med stöd av 14 § i den föreslagna lagen rätt att vid behov granska ekonomin och verksamheten hos den instans för vars verksamhet eller projekt understödstagaren i enlighet med understödsbeslutet har överfört understödet eller en del av det. Det offentliga rättsförhållandet sträcker sig då inte till andra delar till den andra instans som får en del av de medel som beviljas som understöd. Ministeriet kan alltså inte t.ex. fatta ett beslut om återkrav av understödet där den för vars verksamhet eller projekt understödet har överförts åläggs att betala tillbaka understödet till ministeriet.

Att utsträcka det offentliga rättsförhållandet som uppstår när understöd beviljas till den andra instans som avses i 2 mom. är inte nödvändigt för att säkerställa att understödet används på rätt sätt. De bestämmelser som föreslås skall tolkas så att understödstagaren i det offentliga förhållandet bär det fulla ansvaret för att understödet används på rätt sätt även till den del som understödet har överförts till någon annans projekt eller verksamhet. Ministeriet kan återkräva understödet av mottagaren även när en i 2 mom. avsedd annan instans har använt understödet i strid med understödsbeslutet. Understödstagarens fulla offentliga ansvar för användningen av understödet fungerar som rättslig och ekonomisk drivfjäder för att understödstagaren ordnar sina privata rättsliga förhållanden till de andra instanser som deltar i användningen av understödet så att understödstagaren kan försäkra sig om att understödet till alla delar används på rätt sätt.

Understödstagarens ansvar för att understödet används på rätt sätt leder till att det ligger i mottagarens intresse att genom avtalsarrangemang se till att understödet används på rätt sätt. När man beaktar kostnaderna för tillsynen över användningen av understöd, har

ministeriet då i allmänhet inte något behov av att genomföra detaljerade granskningar och kräva utredningar av de andra instanser som deltagit i användningen av understödet, utan ministeriet övervakar understödstagarens förfaranden centralt. Ministeriets föreslagna granskningsrätt enligt 14 § med avseende på den som använder understödet är en sekundär övervakningsmetod som i eventuella problemsituationer är avsedd att komplettera de utredningsmetoder med vars hjälp ministeriet konstaterar hur understödstagarna har klarat av sina förpliktelser.

När understöd beviljas skall man beakta arten, omfattningen och utvecklingen av av den hästuppfödning och hästsport som är aktuell samt efterfrågan på och behovet av rådgivningsservice och de andra inkomster och finansieringsmöjligheter som understödsmottagaren förfogar över.

9 §. *Ansökan om understöd.* I paragrafen föreslås bestämmelser om ansökningsförfarandet och om information i anslutning till ansökan.

Enligt 1 mom. skall understöd sökas skriftligen. Kravet på skriftlig form uppfylls på det sätt som avses i momentet när understödet söks på elektronisk väg, om den ansökan som gjorts på detta sätt vid behov kan fås i skriftlig form. Om ansökan om understöd på elektronisk väg och delgivning av understödsbeslut på elektronisk väg bestäms i lagen om elektronisk kommunikation i förvaltningsärenden.

I 1 mom. förutsätts att information skall ges på lämpligt sätt. De som söker och erhåller understöd enligt denna lag är i praktiken förtrogna med understödsförfarandet.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om medlemsorganisationers och medlemssammanslutningars skyldighet att tillstå sin centralorganisation ansökan. Centralorganisationen skall göra ett sammandrag av sina egen ansökan om understöd och sina medlemsorganisationers ansökningar och sända detta till ministeriet. I paragrafen föreslås att ministeriet kan precisera tidpunkterna för ansökningarna genom förordning av ministeriet.

Medlemsorganisationerna skall sända sina ansökningar till centralorganisationen, som gör ett sammandrag av dem som den tillställer ministeriet. Denna verksamhet är enligt grundlagsutskottets etablerade praxis en offentlig förvaltningsuppgift enligt 124 § grundlagen. Offentliga förvaltningsuppgifter

kan anförtros andra än myndigheter genom lag, men detta får inte äventyra garantierna för god förvaltning eller de grundläggande fri- och rättigheterna. Grundlagsutskottet har tolkat denna bestämmelse bl.a. i sina utlåtanden GrUU 23/2000 rd och GrUU 2/2001 rd, som gäller Finvera Abp:s verksamhet vid beviljandet av statliga exportgarantier. Grundlagsutskottet anser att när offentliga uppgifter anförtros andra är ett villkor för vanlig lagstiftningsordning att det samtidigt genom lag föreskrivs att de allmänna bestämmelserna om förvaltningsförfarande, offentlighet i myndigheternas verksamhet och språket vid myndigheter skall tillämpas vid det organ som sköter offentliga uppgifter. Till följd av det ovan nämnda skall i och med att det i 8 § bestäms att centralorganisationen sköter en offentlig förvaltningsuppgift när den gör ett sammandrag av medlemsorganisationernas ansökningar på centralorganisationen tillämpas lagen om förvaltningsförfarande (598/1982), språklagen (148/1922), lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) samt 14 och 15 § statstjänstemannalagen (750/1994).

I 4 mom. föreslås bestämmelser om sökandens skyldighet att lämna uppgifter. Enligt det föreslagna momentet skall sökanden i samband med ansökan lämna ministeriet riktiga och tillräckliga uppgifter om ändamålet med understödet samt om de andra omständigheter som ministeriet behöver för att kunna avgöra ansökan.

Till grund för beviljandet av understöd ligger de uppgifter som sökanden lämnat i samband med ansökan. I paragrafen förutsätts att den som ansöker om understöd ger ministeriet alla uppgifter som är nödvändiga för att avgöra ansökan. Ministeriets utredningsskyldig koncentreras till att kontrollera att de uppgifter som sökanden lämnat är korrekta och till att pröva grunderna för beviljandet av understöd.

När understöd söks skall den sökande ge detaljerade uppgifter om för vilket ändamål och hur avsikten är att använda understödet. Av den som ansöker om understöd kan på grundval av paragrafen krävas endast sådana uppgifter som behövs för att avgöra ansökan. Paragrafen ger inte myndigheten allmänna rättigheter att få uppgifter.

I paragrafen föreslås att den som ansöker om understöd i samband med ansökan skall lämna riktiga och tillräckliga uppgifter om än-

damålet med understödet samt om de andra omständigheter som är nödvändiga för att avgöra ansökan. Den som ansöker om understöd åläggs således en aktiv förpliktelse att se till att de uppgifter denne lämnar är riktiga och att uppgifter har lämnats i tillräckligt stor utsträckning. Paragrafen förutsätter också att de uppgifter som sökanden lämnar ger en rättvisande och tillräcklig bild av det projekt och den verksamhet som understödet söks för samt om behovet av understöd. Kravet på riktiga och tillräckliga uppgifter motsvarar kravet på bokslutets innehåll i 3 kap. 2 § bokföringslagen. Det är motiverat att tolka kravet på samma sätt som bokföringslagstiftningens krav på riktiga och tillräckliga uppgifter, därför att beviljandet av understöd i stor utsträckning bygger på just bokslutsuppgifter eller uppgifter om ekonomiska omständigheter vilka kan jämföras med bokslutsuppgifter. Den som ansöker om understöd har fullgjort sin skyldighet att lämna uppgifter enligt paragrafen på behörigt sätt om denne har gett riktiga uppgifter om alla de omständigheter som ministeriet har begärt uppgifter om samt om förändringar i dessa uppgifter.

Om den som ansöker om understöd inte lämnar ministeriet riktiga och tillräckliga uppgifter, ber ministeriet sökanden komplettera sin ansökan på det sätt som avses i lagen om förvaltningsförfarande.

10 §. *Understödsbeslut.* I paragrafen föreslås bestämmelser om formen för det beslut som ministeriet fattar i ett ärende som gäller understöd och om de krav som åtminstone skall ställas på innehållet. Enligt paragrafen skall ministeriet fatta ett skriftligt beslut i ett ärende som gäller understöd. Ett understödsbeslut kan gälla beviljande av understöd eller avslag på ansökan om understöd, utbetalning, avbrytande av utbetalning eller återkrav av understöd.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om de saker som vid behov skall ingå i beslutet. Avsikten är att alla villkor som är nödvändiga för att understödet skall beviljas, betalas och användas i enlighet med lag och budgeten skall tas in i understödsbeslutet.

Av beslutet skall med den noggrannhet som krävs för en korrekt utbetalning och användning av understödet framgå vilka villkor understödstagaren skall iaktta vid användningen av understödet och på vilka villkor och när understödet betalas ut.

11 §. *Utbetalning av understöd.* I paragrafen föreslås bestämmelser om tidpunkten och förutsättningarna för utbetalning av understöd samt om vilka uppgifter understödstagaren skall lämna för utbetalningen av understödet. Ministeriet betalar understödet i den takt som statens andel av inkomsterna av vadslagningen inflyter.

Enligt 2 mom. betalas understödet till understödstagaren i en eller flera poster enligt när kostnaderna infaller. Understödet betalas i den takt som de godtagbara kostnaderna uppkommer eller enligt när de godtagbara kostnaderna infaller.

Ministeriet kan besluta att understödet betalas först efter det att en godtagbar utredning om understödets användning har lämnats. Vid detta förfarande granskar och godkänner ministeriet utredningen gällande understödets användning innan understödet utbetalas. Villkor som gäller utbetalning i efterskott skall tas in i understödsbeslutet.

I 3 mom. föreslås bestämmelser om undantag från 1 mom. Enligt 3 mom. kan det betalas förskott på understödet, om det är motiverat med tanke på användningen av understödet och ändamålsenligt med tanke på övervakningen. Med förskott avses att understödet eller en del av det betalas redan innan de kostnader som understödet får användas för har uppkommit. Betalning av förskott är motiverat när det krävs att understödstagaren får finansiering av ministeriet för att det projekt eller den verksamhet som skall understödjas skall komma i gång eller genomföras enligt den tidtabell och i den omfattning som avses i understödsbeslutet. För att förskott skall betalas förutsätts även att betalningen av förskott inte hindrar övervakningen av understödets användning.

I 4 mom. föreslås att understödstagaren skall ge ministeriet riktiga och tillräckliga uppgifter för utbetalningen av understödet. I momentet åläggs understödstagaren skyldighet att se till att uppgifterna är tillräckliga och riktiga. För utbetalningen av understödet behövs uppgifter om bankförbindelse. Understödsstagaren är skyldig att se till att de uppgifter som gäller eventuella villkor för utbetalningen är tillräckligt omfattande och korrekta så att ministeriet enbart på grundval av de uppgifter som understödstagaren lämnat får en rättvisande bild av huruvida förutsätt-

ningarna för utbetalning föreligger.

12 §. *Användning av understöd.* I paragrafen föreslås bestämmelser om grunderna för understödstagarens förpliktelser när understödet används.

Enligt 1 mom. får understödet användas endast för ändamål som överensstämmer med understödsbeslutet. Understödsbeslutet definierar ändamålet på ett för understödstagaren bindande sätt.

Enligt 2 mom. skall understödstagaren utöver det som bestäms i denna lag eller i en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 32 § iaktta de villkor och begränsningar som uppställts i understödsbeslutet och som gäller den verksamhet eller det projekt eller den användning av egendom som är föremål för understödet. Understödsstagaren skall iaktta de villkor och begränsningar som uppställts i understödsbeslutet och som gäller den verksamhet eller det projekt eller den användning av egendom som är föremål för understödet. I understödsbeslutet kan enligt 10 § i den föreslagna lagen intas villkor och begränsningar gällande understödets användning. Understödsstagaren är förpliktad att iaktta dessa villkor och begränsningar när understödet används. Villkor och begränsningar som är nödvändiga för att säkerställa att understödet används i enlighet med budgeten kan emellertid också rikta sig till den verksamhet och det förfarande och den egendom som är föremål för understödet. Det kan förutsättas att egendom vars anskaffning har understötts skall användas för det ändamål som definieras i beslutet åtminstone en viss tid.

I 3 mom. föreslås bestämmelser om understödstagarens skyldighet att använda sådan egendom vars anskaffning eller ombyggnad har understötts med understödet för det ändamål som bestäms i understödsbeslutet under den användningstid som anges i beslutet. Under användningstiden får denna egendom inte på ett bestående sätt användas för något annat ändamål och ägande- eller besittningsrätten till den får inte överlätas till någon annan. Momentet skall tillämpas i fråga om understöd som beviljas för anskaffning eller ombyggnad av viss egendom och där syftet med beviljandet av understödet är att den egendom som understötts med understödet under en bestämd tid används för det ändamål som angivits i understödsbeslutet. Det är

fråga om villkor och begränsningar för användningen av understödet när understöd beviljas i form av investeringsunderstöd och syftet är att understöda en verksamhet som är avsedd att pågå en längre tid. För att ett i momentet avsett villkor som gäller ändamålet med egendomen, överlåtelsebegränsningar och användningstid skall kunna tillämpas skall det ingå i understödsbeslutet. Som användningstid för egendomen får föreskrivas högst 10 år efter utbetalningen av understödet eller dess sista post.

Ett villkor som gäller användningstid för egendom som understötts med understöd kan intas i understödsbeslutet när det är nödvändigt för att säkerställa att understödet används i enlighet med budgeten. När villkor och begränsningar som gäller användningen av understöd uppställs skall proportionalitetsprincipen iakttas. Ministeriet får inte bestämma om andra villkor och begränsningar än sådana som är nödvändiga för att säkerställa att understödet används för rätt ändamål och som står i rätt proportion vad gäller såväl omfattning som varaktighet.

I 4 mom. föreslås bestämmelser om användningstiden för egendom som är föremål för understöd när understödet har beviljats för anskaffning eller ombyggnad av fast egendom, en byggnad eller en lägenhet i en byggnad. I momentet föreslås sålunda bestämmelser om vissa specialfall av understöd enligt 3 mom., där användningstiden för den egendom som understötts med understödet vanligen är 30 år efter att understödet eller dess sista post har betalats ut. I en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 32 § i den föreslagna lagen eller i understödsbeslutet kan det dock anges en kortare användningstid, om detta är motiverat med tanke på ändamålet med understödet. I en förordning av statsrådet eller i understödsbeslutet kan man alltså till fördel för understödstagaren förkorta den användningstid på 30 år som annars skulle tillämpas. Användningstiden kan dimensioneras så att den blir lämplig i förhållande till ändamålet med understödet och beskaffenheten hos och den sannolika ekonomiska livslängden för den egendom som anskaffats eller skall byggas om med understödet.

Enligt 5 mom. skall understödstagaren lämna ministeriet riktiga och tillräckliga uppgifter för övervakningen av att villkoren för under-

stödet iakttas. Understödsstagaren är förpliktad att lämna nödvändiga uppgifter för övervakningen av understödet och att se till att dessa uppgifter är riktiga och tillräckliga. Med riktiga och tillräckliga uppgifter avses sådana uppgifter vars innehåll håller streck och som ger en rättvisande och tillräcklig bild av understödets användning och iakttagandet av villkoren och begränsningarna i understödsbeslutet samt av de ekonomiska omständigheterna i anslutning därtill.

I 6 mom. bestäms om understödstagarens anmälningsskyldighet. Understödsstagaren skall utan dröjsmål underrätta ministeriet om en ändring som påverkar uppfyllandet av ändamålet med understödet eller om en annan ändring som inverkar på användningen av understödet. Det är understödstagarens skyldighet att lämna ministeriet uppgifter om alla sådana förändringar i förhållandena som inverkar på uppfyllandet av det i understödsbeslutet definierade ändamålet med understödet. Vilken ändring som helst som inverkar på uppfyllandet av ändamålet behöver inte anses vara så väsentlig att understödstagaren måste anmäla den. Anmälningsskyldigheten omfattar ändringar i förhållandena som på ett betydande sätt inverkar på användningen av understödet med avseende på iakttagandet av villkoren för understödet och uppfyllandet av ändamålet med understödet. Understödsstagaren skall också anmäla andra ändringar som inverkar på användningen av understödet. Med andra ändringar avses ändringar som inverkar på uppfyllandet av de villkor och begränsningar som uppställts för sättet att använda understödet. Ändringar som inverkar på användningen av understödet är också väsentliga ändringar som inträffat i kvaliteten eller kvantiteten när det gäller genomförandet av det projekt eller den verksamhet som understöds eller i den övriga finansieringen av projektet eller verksamheten i förhållande till de uppgifter som getts i ansökan om understöd och som ligger till grund för understödsbeslutet.

13 §. *Övervakning av understöd.* I paragrafen föreslås bestämmelser om ministeriets skyldighet att se till att understödet övervakas tillräckligt och på behörigt sätt. Övervakningen kan enligt paragrafen skötas genom att man inhämtar uppgifter om användningen och uppföljningen av understödet samt andra uppgifter och utför granskningar. Övervak-

ningen bygger på uppgifter som fås från understödstagaren. Andra uppgifter som verifierar dessa uppgifter är bl.a. understödstagarens revisors utlåtande om understödets användning samt revisionsberättelserna gällande mottagarens ekonomi och verksamhet.

Övervakningen skall enligt paragrafen vara behörig och tillräcklig. Med hjälp av övervakningen bör man få rimlig säkerhet om att understödet används på rätt sätt och säkerställa att riktiga och tillräckliga uppgifter lämnas om användningen av understödet och resultaten av den.

14 §. *Granskningsrätt*. I paragrafen föreslås bestämmelser om ministeriets granskningsrätt när understöd övervakas och om rätt att anlita utomstående revisorer och sakkunniga för granskningarna.

Enligt 1 mom. har ministeriet rätt att utföra för utbetalningen av understödet och övervakningen av dess användning nödvändiga granskningar som riktar sig mot understödstagaren. Ministeriets granskningar kan riktas endast mot den som har beviljats understöd. Granskningar får inte utföras hos någon som inte är understödstagare men som har information om understödets användning.

Enligt 2 mom. kan ministeriet genom ett beslut bemyndiga en annan myndighet eller en utomstående revisor att utföra granskningar enligt 1 mom. Ministeriet bör fatta ett förvaltningsbeslut om bemyndigandet.

Ministeriet kan anlita statliga regional- eller lokalförvaltningsmyndigheter för granskningen. Ministeriet måste få den andra myndighetens samtycke till att den tar emot granskningsuppdraget. Samtycke behövs dock inte när ministeriet med stöd av någon annan lag har rätt att förordna myndigheten i fråga att utföra vissa uppgifter. Bemyndigandet kan gälla ett enskilt granskningsuppdrag eller en kategori av granskningsuppdrag. Ministeriet kan inte med stöd av paragrafen helt och hållet överföra sin uppgift att övervaka användningen av understöd på någon annan myndighet, utan bemyndigandet kan gälla endast ett begränsat uppdrag eller en uppdragskategori.

Bemyndigande att utföra granskningar kan ges en godkänd revisor eller revisionsammanslutning enligt revisionslagen (936/1994) eller lagen om revisorer inom den offentliga förvaltningen och ekonomin (467/1999), dvs.

en CGR-revisor eller CGR-sammanslutning, en GRM-revisor eller GRM-sammanslutning eller en OFR-revisor eller OFR-sammanslutning. En revisionsammanslutning skall utse en ansvarig revisor för granskningen. Den revisor eller revisionsammanslutning som fått bemyndigande utför granskningen med fullmakt av ministeriet och ansvarar självständigt för att granskningen utförs på behörigt sätt.

Enligt 3 mom. kan en utomstående sakkunnig på ministeriets begäran bistå vid granskningen. Med utomstående sakkunnig avses en person som besitter den sakkunskap som behövs vid granskningen. Detta kan vara nödvändigt t.ex. vid utvärdering av tekniska egenskaper. Ministeriet eller den myndighet eller utomstående revisor som ministeriet bemyndigat leder granskningen och ansvarar för att granskningen utförs på behörigt sätt.

I 4 mom. föreslås att lagstiftningen om förvaltningsförfarande och lagstiftningen gällande annan allmän förvaltningsrätt skall tillämpas på revisorer och utomstående sakkunniga när de sköter uppgifter enligt den föreslagna lagen. På revisorer och sakkunniga skall tillämpas lagen om förvaltningsförfarande, språklagen, offentlighetslagen samt 14 och 15 § statstjänstemannalagen.

Förutom allmänna procedurbestämmelser innehåller lagen om förvaltningsförfarande bestämmelser om bl.a. jäv. Vid sidan av bestämmelserna om jäv i lagen om förvaltningsförfarande skall en revisor iaktaga de jävsgrunder för revisorer som föreskrivs i revisionslagen samt revisionslagens allmänna krav på att förutsättningar för en oberoende revision skall föreligga. Revisorn och en sakkunnig skall också beakta vilket språk som på grundval av språklagen skall användas vid granskningarna och verksamhet i anslutning till dem. Bestämmelser i offentlighetslagen som är viktiga med tanke på granskningarna är i synnerhet bestämmelserna om utlämnande av uppgifter och tystnadsplikt liksom förpliktelsen att iaktaga god förvaltningssed vid dokumentering, förvaring och utlämnande av uppgifter och handlingar.

I 6 mom. föreslås att på revisorer och utomstående sakkunniga skall tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar.

15 §. *Utförande av granskning*. I paragrafen

föreslås bestämmelser om förpliktelse för en understödstagare som är föremål för granskning och om granskarens rättigheter vid granskningar enligt denna lag. I paragrafen ställs de lokaler som omfattas av hemfriden utanför granskningsrätten. Enligt 1 mom. skall understödstagaren utan ersättning ge den tjänsteman som utför granskningen eller en i enlighet med 14 § bemyndigad revisor alla uppgifter och utredningar, handlingar, upptagningar och annat material som behövs för granskningen. En understödstagare som är föremål för granskning skall enligt momentet även i övrigt bistå vid granskningen och ge granskaren allt material som behövs för granskningen samt de uppgifter och utredningar som behövs när granskningen utförs. Bedömningen av vilka uppgifter som behövs för granskningen görs av den som utför granskningen. Nödvändiga uppgifter, utredningar och handlingar samt upptagningar är alla sådana uppgifter och handlingar som gäller grunderna för beviljandet av understöd, dess användning och iakttagandet av villkoren för det. Granskningsrätten omfattar bokförings- och bokslutsmaterial och annat material som eventuellt ansluter sig till grunderna för beviljandet av understödet och dess användning.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om rätt för den tjänsteman och revisor som utför granskningen att omhänderta det material som är föremål för granskning och det förfarande som skall iaktas därvid. Den tjänsteman eller revisor som utför granskningen kan omhänderta material enligt 1 mom. som omfattas av granskningsrätten om granskningen kräver det. Omhändertagande kan komma i fråga när en sak inte kan utredas på det sätt som granskningen kräver i samband med granskningen. Föremål för omhändertagande kan vara alla handlingar, upptagningar och annat material som omfattas av granskningsrätten.

Över omhändertagandet av material skall i samband med granskningen upprättas ett protokoll där syftet med omhändertagandet och det omhändertagna materialet skall nämnas. Protokollet upprättas av den tjänsteman eller revisor som utför granskningen och en kopia av det skall ges åt den som är föremål för granskningen. Protokollet skall upprättas genast i samband med omhändertagandet.

Det omhändertagna materialet skall återlämnas genast när det inte längre behövs för granskningen. Det avgörande är om materialet behövs för inhämtande av sådana ytterligare uppgifter som syftet med granskningen förutsätter eller för att bekräfta uppgifterna. När de nödvändiga uppgifter som står att få ur det omhändertagna materialet har erhållits skall materialet genast återlämnas. Omhändertagandet kan inte med stöd av momentet förlängas till dess att ett beslut har fattats i ett ärende som gäller understödet, t.ex. ett misstänkt fel eller en misstänkt oegentlighet. I 3 mom. föreslås bestämmelser om rätt för den tjänsteman och revisor som utför granskningen att få tillträde till lokaler som innehas eller används av en understödstagare som är föremål för granskning. Den som utför granskningen har med stöd av momentet rätt att få tillträde i den omfattning som granskningen förutsätter. Denna rätt omfattar alla de lokaler och områden där förhållandena är av betydelse för bedömningen av om grunderna för beviljandet av understöd föreligger och villkoren för användningen iaktas. Sådana lokaler är åtminstone affärs- och lagerlokaler eller andra motsvarande lokaler som används för utövande av yrke eller idkande av näring. När det är fråga om verksamhet som understöds omfattar lokalerna kontorslokaler eller andra motsvarande lokaler varifrån användningen av understödet leds och administreras, lokalerna för den ekonomiförvaltning som ansluter sig till användningen av understödet samt de lokaler som används för själva den understödda verksamheten. Granskning får inte utföras i lokaler som omfattas av hemfriden.

16 §. *Handräckning.* I paragrafen föreslås en sedvanlig bestämmelse om handräckning. Ministeriet har med stöd av paragrafen rätt att få nödvändig handräckning av polis-, tull-, skatte- och utskökningsmyndigheterna vid utförandet av övervaknings- och granskningssuppgifter som avses i denna lag. Polismyndighetens handräckning behövs i synnerhet när en understödstagare som är föremål för granskning motsätter sig granskningen. Ministeriets tjänsteman eller en revisor som ministeriet bemyndigat har inte med stöd av den föreslagna lagen rätt att använda maktmedel för att säkerställa sin granskningsrätt och den därtill ansluta rätten att få upplysningar, få tillträde till lokaler och om-

händert material.

17 §. *Avbrytande av utbetalningen.* I paragrafen föreslås bestämmelser om ministeriets rätt att bestämma att utbetalningen av understöd skall avbrytas. Avbrytandet av utbetalningen genom ministeriets beslut är avsett som en tillfällig säkringsåtgärd med hjälp av vilken utbetalningen av beviljat understöd får avbrytas medan någon sak utreds närmare. Efter utredningen skall ministeriet fatta beslut om utbetalningen skall upphöra och understödet återkrävas. Understödsstagaren har enligt 30 § i den föreslagna lagen rätt att söka ändring i detta beslut, men myndigheten får avbryta utbetalningen medan besvären behandlas. Utbetalningen kan avbrytas på tre grunder.

Beslut om att avbryta utbetalningen kan enligt 1 punkten fattas när det finns grundad anledning att misstänka att understödsstagaren inte ger riktiga och tillräckliga uppgifter för utbetalningen av understödet eller att understödsstagaren använder understödet i strid med sina förpliktelser. Utbetalningen av understöd får tillfälligt avbrytas när det finns grundad anledning att misstänka att de uppgifter som getts för utbetalningen inte är riktiga eller tillräckliga. Förfarandet inbegriper verksamhet i strid med denna lag som regleras närmare genom förordning av statsrådet och förfarande som strider mot villkoren i understödsbeslutet. Förfarande i strid med förpliktelserna innebär också att sådana riktiga och tillräckliga uppgifter som behövs för övervakningen av understödet inte lämnas eller att en förändring som inverkar på användningen av understödet inte anmäls. Enligt 1 punkten förutsätter avbrytande av utbetalningen att man av grundad anledning misstänker förfarande som strider mot det uppförande som föreskrivs i lagen. Utbetalningen kan inte avbrytas på grund av vilken misstanke som helst, utan ministeriet skall ha tillräckliga och rationellt godtagbara grunder för sin åtgärd. Lagrummet förutsätter dock inte att ministeriet skall ha tillräckliga bevis på lagstridigt förfarande, utan en misstanke som kan motiveras på ett rationellt och allmänt godtagbart sätt räcker.

Enligt 2 punkten kan beslut om att avbryta utbetalningen fattas när de grunder på vilka understödet har beviljats har förändrats väsentligt. Understöd beviljas ofta för verk-

samhet och projekt av vilka förutsatts vissa kvalitativa eller kvantitativa egenskaper eller så har det uppställts vissa villkor för användningen av den egendom för vars anskaffning eller reparation understödet har beviljats. Utbetalningen av understödet får avbrytas när det har inträffat väsentliga förändringar i dessa grunder för beviljande eller användning av understödet och om det är nödvändigt att utreda hur förändringarna påverkar möjligheterna att använda understödet på det sätt som avses i lag, budgeten och understödsbeslutet. De detaljerade grunderna för att avbryta utbetalningen av understödet beror på vilka saker och omständigheter som regleras och bestäms av de villkor gällande användningen som har intagits i budgeten och i en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 32 § liksom i understödsbeslutet.

18 §. *Återbetalning av understöd.* I paragrafen föreslås bestämmelser om understödsstagarens skyldighet att betala tillbaka ett felaktigt understöd eller ett understöd som uppgår till för stort belopp eller ett understöd som han annars uppenbart har fått utan grund eller en del av det till ministeriet. Också ett understöd eller en del av det som inte kan användas på det sätt som förutsatts i understödsbeslutet skall återbetalas. Paragrafen innehåller en allmän förpliktelse att betala tillbaka en grundlös förmån. En understödsstagare som har fått en grundlös förmån skall på eget initiativ och utan dröjsmål vidta åtgärder för att betala tillbaka den förmån som erhållits till för stort belopp eller uppenbart utan grund.

Ett felaktigt understöd eller ett för stort understöd är en prestation som till följd av ett tekniskt fel betalas utan grund eller till för stort belopp. Understödsstagaren skall på eget initiativ vidta åtgärder för att återbetala ett understöd eller en del av ett understöd som betalats ut i strid med understödsbeslutet. Som ett understöd som uppenbart erhållits utan grund betraktas ett understöd som har erhållits trots att understödsstagaren inte uppfyller de allmänna villkoren för beviljandet av understöd eller de villkor och förutsättningar som föreskrivs i en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 32 §. Kravet på att grundlösheten skall vara uppenbar uppfylls när understödet inte skulle ha kunnat beviljas enligt lagen eller en förordning som statsrådet utfärdat med stöd av den.

En grundlös förmån enligt paragrafen skall inte behöva återbetalas om det belopp som skulle betalas tillbaka är mindre än 10 euro.

19 §. *Återkrav av understöd.* I paragrafen föreslås bestämmelser om obligatoriskt återkrav av understöd. I de situationer som föreskrivs i paragrafen skall ministeriet bestämma att utbetalningen av understödet skall upphöra och att redan utbetalt understöd skall återkrävas. Orsaken till att betalningen upphör och understödet återkrävs är ett i hög grad felaktigt eller svikligt förfarande från understödstagarens sida.

Paragrafen ger befogenhet att genom beslut av ministeriet bestämma att understödet skall återkrävas. Ministeriets beslut kan överklagas på det sätt som anges i 30 § i den föreslagna lagen.

I enlighet med proportionalitetsprincipen förutsätts i grunderna för återkrav att felaktigheten eller oegentligheten skall vara väsentlig. Som väsentliga fel skall räknas sådana fel som gör att understödet inte borde ha beviljats till det belopp som anges i understödsbeslutet. På motsvarande sätt är det ett sådant väsentligt fel som avses i paragrafen om understödet används till ett ändamål för vilket det inte alls skulle ha beviljats eller för vilket det skulle ha beviljats till ett avsevärt lägre belopp. I enlighet med proportionalitetsprincipen skall man när paragrafen tillämpas bestämma att utbetalningen skall upphöra och återkravet begränsas till ett sådant belopp som motsvarar felet eller oegentligheten. Åtgärden kan dock riktas mot hela det beviljade understödet, om understödet under de förhållanden som uppdragats inte alls skulle ha beviljats eller om understödet till följd av felet till stor del inte kan användas i enlighet med understödsbeslutet.

I 1 punkten föreslås som grund för återkrav underlåtelse att iakttas återbetalningsskyldigheten enligt 18 § i den föreslagna lagen. Utbetalningens upphörande och återkravet skall i en dylik situation oftast begränsas till det belopp som enligt 18 § skulle betalas tillbaka. Ministeriet kan vid behov genom ett beslut fastställa att återbetalningsskyldighet föreligger samt beloppet. Förfarande i strid med en uttrycklig förpliktelse i lag är alltid ett väsentligt fel och därför innehåller punkten inte något särskilt krav på att felet skall vara väsentligt.

I 2 punkten föreslås som grund för återkrav

att understödet använts för ett väsentligen annat ändamål än vad det har beviljats för. Att utbetalningen upphör och understödet återkrävs är påföljder av understödstagarens förfarande genom vilket man bryter mot villkor gällande ändamålet med understödet som uppställts i understödsbeslutet och den förordning som statsrådet utfärdat om det beviljade understödet. Det ändamål med understödet som anges i understödsbeslutet uppfylls då inte alls eller så uppfylls det inte till betydande delar.

Enligt 3 punkten är en grund för att utbetalningen skall upphöra eller understödet återkrävas att felaktiga eller vilseledande uppgifter getts om någon omständighet som varit ägnad att väsentligt inverka på erhållandet av understöd, dess belopp eller villkor. Vid sidan av felaktiga uppgifter är hemlighållandet av väsentliga uppgifter enligt paragrafen en grund för att utbetalningen skall upphöra och understödet återkrävas. Med felaktiga uppgifter avses uppgifter som inte motsvarar fakta vid den tidpunkt då uppgifterna lämnas. Med vilseledande uppgifter avses uppgifter och ett framställningssätt som gör att ministeriet till väsentliga delar inte får en rättvisande och tillräcklig bild av huruvida grunderna för beviljandet av understöd föreligger och av ändamålet med understödet. Vid den ekonomiska rapporteringen skall enligt paragrafen som väsentligen felaktiga uppgifter betraktas alla sådana uppgifter som leder till att revisorn vid en revision enligt revisionslagen inte skulle kunna förorda att bokslutet fastställs.

I 4 punkten föreslås som grund för att utbetalningen skall upphöra och understödet återkrävas att understödstagaren på ett sätt som kan jämföras med 1—3 punkten väsentligt bryter mot bestämmelserna om användning av understödet och villkoren i understödsbeslutet.

20 §. *Återkrav enligt prövning av understöd.* I paragrafen föreslås bestämmelser om när utbetalningen av understöd kan upphöra och understödet återkrävas enligt prövning. I de situationer som anges i 19 § i den föreslagna lagen är det fråga om att understödstagaren på ett väsentligt sätt har förfarit felaktigt eller svikligt. I 20 § är det däremot fråga om vissa förändringar i förhållandena samt vissa förfaranden från understödstagarens sida som nödvändigtvis inte alltid är så väsentliga att

påföljden av dem alltid borde vara att understödet upphör eller återkrävs. Ministeriet kan pröva och besluta om utbetalningen av skall upphöra och det utbetalda understödet återkrävas till följd av understödstagarens felaktiga förfarande eller en förändring i förhållandena som påverkar användningen av understödet.

När myndigheten utövar prövningsrätt skall den styras av strävan efter att trygga det allmänna intresset samt av proportionalitetsprincipen.

Ministeriet övervakar det allmänna intresset i anslutning till understödet. Understöd som beviljats på grundval av felaktiga uppgifter eller använts felaktigt är en grundlös förmån från staten som skall betalas tillbaka. På samma sätt bör man förfara när understödet på grund av en förändring i förhållandena inte kan användas för det ändamål som det beviljats för. I fråga om små fel eller förändringar i förhållandena vore det dock alltför tunga åtgärder med hänsyn till det eftersträfvade allmänna intresset att upphöra med utbetalningen av understödet och återkräva det. I enlighet med proportionalitetsprincipen

skall felaktigheterna eller den förändring i förhållandena som delvis förhindrar att ändamålet med understödet uppfylls stå i godtagbart och rationellt förhållande till påföljden.

I 1 mom. 1 punkten föreslås som grund för att utbetalningen kan upphöra och understödet återkrävas att understödstagaren inte på det sätt som förutsätts i 11 § 1 mom. ger riktiga och tillräckliga uppgifter för utbetalningen av understödet eller att understödstagaren förfar i strid med de förpliktelser som föreslås i 12 §. Ministeriet kan pröva om understödstagarens förfarande leder till återkrav eller till att utbetalningen upphör i de situationer då det inte är fråga om ett fel eller en oegentlighet enligt 19 §.

I 1 mom. 2 punkten föreslås som grund för att utbetalningen kan upphöra eller understödet återkrävas att mottagaren försvårar en granskning som gäller användningen av understödet. I praktiken kan det vara fråga om att hemlighålla material vid granskningen eller att förvägra granskning eller att förhindra eller försvåra att syftet uppnås genom att vägra att lämna nödvändiga uppgifter eller något annat förfarande som tyder på ovilja att samarbeta. Försvårandet av granskningen kan vara av mycket varierande svårighets-

grad eller omfattning. Ministeriet skall pröva om det är fråga om en så allvarlig försummelse av eller uppsåtligt brott mot de förpliktelser som ansluter sig till understödet att påföljden med beaktande av proportionalitetsprincipen borde vara att utbetalningen av understödet upphör och att det återkrävs. Vägeran att tillåta granskning är i allmänhet en grund för att återkräva understödet i dess helhet. Återkrav av hela beloppet kommer i fråga om understödstagaren i samband med granskningen lämnar väsentligt felaktiga eller vilseledande uppgifter eller handlingar.

Enligt 1 mom. 3 punkten kan en grund för att utbetalningen skall upphöra och understödet återkrävas vara att den verksamhet som är föremål för understöd väsentligen skärs ner eller överläts till någon annan. I allmänhet är den instans som är ansvarig för den understödda verksamheten av betydelse för att ändamålet med understödet skall uppfyllas. Vid understöd är det i allmänhet alltså inte fråga om en ekonomisk förmån som kan överföras vidare. Utbetalningen av understödet skall då kunna upphöra och understödet återkrävas om den understödda verksamheten överförs till en annan person. Ministeriet kan besluta att fortsätta att betala understödet eller låta bli att återkräva understödet, om understödet i situationen i fråga också kunde beviljas den till vilken den verksamhet som varit föremål för understödet har överförs. Återkrav skall inte inledas, om ändamålet med understödet kan uppfyllas trots att verksamheten har överlåtits. Om en del av den verksamhet som understötts med understödet läggs ner, skall ministeriet bedöma om det återstår annan sådan verksamhet som varit föremål för understöd i den omfattningen att understödet till väsentlig del kan användas på det sätt som avses i understödsbeslutet. Om det inte föreligger några förutsättningar för att ändamålet enligt understödsbeslutet skall uppfyllas, skall understödet återkrävas. Motsvarande bedömningsgrund skall tillämpas även i de situationer där den verksamhet som är föremål för understödet har skurits ner. Om verksamheten skärs ner väsentligt på ett sätt som i hög grad hindrar att ändamålet med understödsbeslutet uppfylls, skall det i allmänhet leda till att utbetalningen av understödet upphör och att det utbetalda understödet återkrävs.

I 4 punkten föreslås som grund för att under-

stöd skall återkrävas enligt prövning och utbetalningen upphöra att egendom som förvärvats med understödet överläts till någon annan. Denna grund kan tillämpas när understödet har beviljats för anskaffning av en viss egendom och vidareöverlåtelse av egendomen har begränsats i en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 32 § eller i understödsbeslutet. Motivet till en sådan begränsning är att säkerställa att understödet används i enlighet med budgeten och understödsbeslutet. Ministeriet kan låta bli att återkräva understödet när egendomen trots att ägande- eller besittningsrätten har överlåtits används på ett sådant sätt att syftet med beviljandet av understödet uppnås.

Med stöd av 5 punkten kan ministeriet upphöra med utbetalningen av understödet och återkräva ett redan utbetalt understöd när ändamålet med den egendom som är föremål för understödet har ändrats på ett bestående sätt. Det blir aktuellt att tillämpa punkten när understöd har beviljats för anskaffning, reparation eller underhåll av en viss egendom och ändamålet med understödet är att egendomen används för ett visst syfte under en bestämd tid. Grunden för att utbetalningen skall upphöra eller understödet återkrävas kan vara endast en sådan ändring i syftemålet som leder till att ändamålet med beviljandet av understödet inte uppfylls. I momentet förutsätts att ändamålet med egendomen skall förändras på ett bestående sätt eller åtminstone för lång tid. Att egendom som varit föremål för understöd tillfälligt används för något annat ändamål medför inte rätt att upphöra med utbetalningen av understödet eller att bestämma att understödet skall återkrävas.

I 6 punkten föreslås att inledandet av officiella förfaranden som uppdagar understödstagarens insolvens kan utgöra en grund för att upphöra med utbetalningen av understödet och återkräva understödet. Företagssanering eller likvidation försämrar i allmänhet på ett väsentligt sätt möjligheterna att uppfylla förpliktelseerna i anslutning till understödet på ett sätt som förutsätts för att ändamålet med beviljandet av understödet skall uppfyllas. Insolvens hos understödstagaren ger ministeriet anledning att överväga om det fortfarande finns förutsättningar för att använda understödet i enlighet med ändamålet.

Enligt 7 punkten kan utbetalningen av

understödet upphöra och understödet återkrävas även av andra med ovan nämnda grunder jämförbara särskilda skäl. Det är fråga om ett sådant förfarande från understödstagarens sida eller en sådan förändring i förhållandena som mottagaren ansvarar för att ändamålet med understödet inte längre kan uppfyllas till väsentliga delar. Den situation som avses ligger för handen när understödstagaren vidtar arrangemang som i praktiken motsvarar ovan nämnda grunder för återkrav men som har getts någon annan juridisk form.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om ministeriets rätt att upphöra med utbetalningen av understödet och återkräva understödet eller en del av det när den egendom som är föremål för understödet förstörs eller skadas. Det blir aktuellt att återkräva understödet eller upphöra med utbetalningen om ny motsvarande egendom inte skaffas i stället för den förstörda eller skadade egendomen. Återkravet eller utbetalningens upphörande riktas till försäkringsersättning eller annan ersättning som erhållits för den förstörda egendomen. Annan ersättning är i allmänhet skadestånd. Det belopp som skall återkrävas är enligt momentet understödets andel av den ursprungliga anskaffningsutgiften för egendomen. Syftet med momentet är att förhindra att en ogrundad förmån erhålls för att egendomen förstörts eller skadats.

21 §. *Ränta och dröjsmålsränta.* I 1 mom. föreslås bestämmelser om skyldighet att betala ränta på det understödsbelopp som återbetalas eller återkrävs. Vid återbetalning eller återkrav inträder betalningsskyldigheten från och med den dag då understödet eller en del av det har betalats till understödstagaren. Ränta skall betalas fram till den dag då understödet betalas tillbaka och högst till den förfallodag som ministeriet fastställt för återbetalningen av understödet. Räntesatsen är den allmänna avkastningsränta som avses i 3 § 2 mom. räntelagen (633/1982) ökad med tre procentenheter.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om den dröjsmålsränta som skall betalas på det belopp som återkrävs när understödstagaren inte har fullgjort sin återbetalningsskyldighet senast inom den tid som utsatts av ministeriet. Räntesatsen är den allmänna dröjsmålsräntan enligt räntelagen.

22 §. *Skälighet.* I paragrafen föreslås

bestämmelser om tillämpning av den förvaltningsrättsliga skälighetsprincipen på återbetalning eller återkrav av understöd och den ränta eller dröjsmålsränta som ansluter sig därtill. Ministeriet har prövningsrätt beträffande iakttagandet av den förvaltningsrättsliga proportionalitetsprincipen i samband med återkrav.

På de grunder som nämns i 1 mom. kan ministeriet låta bli att återkräva en del av understödet, räntan eller dröjsmålsräntan på det belopp som skall återbetalas eller som återkrävs. Grunden för att understödet eller en del av det eller räntan eller dröjsmålsräntan på det inte behöver återkrävas helt och hållet är att återkravet vore oskäligt med hänsyn till understödstagarens ekonomiska ställning och förhållanden eller beskaffenheten hos den egendom som förvärvats med understödet eller det förfarande eller den förändring i förhållandena som ligger till grund för återkravet.

Utgångspunkten när momentet tillämpas är att det vore oskäligt strängt och orättvist med återbetalning eller återkrav och räntebetalningsförpliktelse i anslutning därtill under de specifika förhållanden som råder i den aktuella situationen. Återkravet får inte i onödan leda till sådana allvarliga ekonomiska svårigheter eller en sådan ekonomisk ställning att man inte enligt de allmänt accepterade rättvisebegreppen i samhället kan kräva att understödstagaren skall utstå dem. Vid skälighetsprövningen bör man bedöma behovet av att skydda det allmänna intresse som ligger till grund för återbetalningen och återkravet och dess tyngd i förhållande till åtgärdens påföljder. De påföljder som åtgärder i syfte att trygga ett allmänt intresse åsamkar enskilda bör vara allmänt accepterade.

Vid skälighetsprövningen bör man beakta i vilken mån återkravet beror på understödstagarens felaktiga förfarande. Omständigheter som talar för ett skäligt återkrav är om understödstagarens förfarande inte har varit felaktigt eller om det är fråga om endast ett ringa fel eller om understödstagaren inte med iakttagande av sedvanlig omsorgsfullhet har kunnat förutsäga förändringen i förhållandena. För ett skäligt återkrav talar också det faktum att ministeriet har förfarit felaktigt eller t.ex. gett

felaktiga råd.

Vid prövningen av grunderna och förutsättningarna för skälighet kan som hjälp även användas de principer som iakttas vid tillämpningen av bestämmelserna om skälighet i fråga om privaträttsliga rättshandlingar.

Skälighet kommer inte i fråga om återkravet beror på en uppsåtlig oegentlighet från understödstagarens sida.

I 2 mom. föreslås att av särskilt vägande skäl behöver det understödsbelopp som skall återkrävas eller räntan eller dröjsmålsräntan på det över huvud taget inte indrivnas. Genom momentet begränsas ministeriets rätt enligt 1 mom. till skälighetsprövning av understödstagarens betalningsskyldighet.

Total befrielse från betalningsskyldigheten kan komma i fråga endast när särskilt vägande skäl föreligger. Sådana särskilt vägande skäl är de i 1 mom. nämnda omständigheterna när de gör att en återbetalning eller återindrivning av understödet i dess helhet måste betraktas som oskälig. Eftersom skälighet i praktiken då betyder ett med stöd av ministeriets prövningsrätt företaget undantag från en förpliktelse enligt den föreslagna lagen, bör tröskeln för fullständigt undanröjande av betalningsförpliktelsen vara synnerligen hög.

23 §. *Solidariskt ansvar.* I paragrafen föreslås att den skall tillämpas när understödet enligt understödsbeslutet har beviljats flera mottagare gemensamt. I paragrafen föreslås bestämmelser om hur flera understödstagare ansvarar för återbetalningen av understödet. Ministeriet bör i allmänhet undvika att bevilja understöd till flera mottagare gemensamt, eftersom det kan leda till oklara eller svårtillämpliga ansvarsförhållanden beträffande den verksamhet eller det projekt som understöds. Om understöd ändå har beviljats flera mottagare gemensamt, ansvarar var och en av dem för att det belopp som skall återbetalas eller som återkrävs betalas.

Paragrafen gäller inte förhållandet mellan understödstagarna. Där fördelas betalningsskyldigheten enligt hur respektive understödstagare har ansvarat för den omständighet som ligger till grund för återkravet.

24 §. *Tiden för återkrav.* Ministeriet skall enligt paragrafen fatta beslut om avbrytande av utbetalningen samt återkrav omedelbart

eller av särskilda skäl senast två kalenderår efter det att grunden för dessa åtgärder har kommit till ministeriets kännedom. I klara fall och när trygghandlet av ett allmänt intresse kräver att t.ex. utbetalningen avbryts skall beslutet fattas omedelbart. Oftast kan dock ministeriet reserveras en skälig tid för behandlingen av saken.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om den tid från utbetalningen av understödet efter vilken ministeriet inte längre får vidta åtgärder för att återkräva understödet. Åtgärder för återkrav får inte vidtas om det har gått 10 år sedan understödet eller den sista posten av det betalades ut. Tidsfristen räknas således vanligen från det att den sista posten av understödet betalades ut. Om det emellertid i en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 32 § angående villkoren för användningen av understödet eller i understödsbeslutet har utsatts en tidsfrist för användningen av understödet eller egendom som understötts med det, kan åtgärder för återkrav vidtas 10 år efter utgången av den tidsfristen. Med tidsfrist för användningen av understödet avses t.ex. en sådan bestämmelse eller föreskrift enligt vilken egendom som är föremål för understödet inte får överlåtas eller användas för ett angivet syfte under en viss tid. Om t.ex. den egendom som är föremål för understödet skall användas för det syfte som nämns i understödsbeslutet under 15 år, räknas den tid på 10 år som anges i momentet från utgången av dessa 15 år. I fall som avses i 12 § 3 mom. i den föreslagna lagen får återkrav inte inledas om mera än 10 år har förflutit från utgången av den i paragrafen avsedda användningstiden, som är 30 år eller kortare.

25 §. *Preskription.* I paragrafen föreslås bestämmelser om när understödstagarens rätt att få utbetalning av ett beviljat understöd preskriberas. Syftet med paragrafen är att sådana beviljade understöd, där den verksamhet eller det projekt som understöds av någon orsak ändå inte har kunnat genomföras i det skede som krävs för att understödet skall kunna betalas ut, skall kunna avföras ur statens bokföring. Enligt paragrafen skall den godtagbara utredning som krävs för utbetalning företas inom den tid som utsatts i en förordning av statsrådets som utfärdats med stöd av 32 § i den föreslagna lagen eller i understödsbeslutet. Om någon sådan tidsfrist inte har satts ut,

förfaller rätten till utbetalning två år från utgången av det finansår då understödet har beviljats.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om preskription av den återbetalningsskyldighet som avses i 18 §. Återbetalningsskyldigheten förfaller när 10 år har förflutit från utbetalningen av understödet eller dess sista post. Om det i en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 32 § i den föreslagna lagen eller i understödsbeslutet utsatts en tidsfrist på det sätt som föreslås i 13 § för användningen av understödet eller den egendom som understötts med det, förfaller återbetalningsskyldigheten när 10 år har förflutit från utgången av den tidsfrist som utsatts för användningen av understödet eller den egendom som understötts med det. Återbetalningsskyldigheten preskriberas samtidigt som ministeriet senast borde ha fattat beslut om att återkräva understödet eller en del av det.

26 §. *Kvittning.* I paragrafen konstateras att det föreligger möjlighet att återkräva understödet även genom att det kvittas mot annat understöd som ministeriet beviljar. Kvittning sker genom ministeriets beslut. I övrigt skall vid kvittning tillämpas den lagstiftning och de rättsprinciper som allmänt tillämpas på kvittning av motsatta och förfallna fordringar och iakttas de rättigheter att använda olika moment i budgeten som fastställts i den detaljerade indelningen av statsbudgeten.

27 §. *Information från myndigheten.* I paragrafen föreslås bestämmelser om de grunder på vilka ministeriet kan få uppgifter och handlingar från andra myndigheter för skötseln av uppgifter som avses i lagen.

Enligt paragrafen tillämpas på ministeriets rätt att få uppgifter från andra myndigheter vad som bestäms i offentlighetslagen (621/1999).

28 §. *Utlämnande av uppgifter.* I paragrafen föreslås bestämmelser om utlämnandet av uppgifter som erhållits med stöd av denna lag.

Enligt paragrafen tillämpas på utlämnandet av uppgifter som erhållits med stöd av denna lag vad som i offentlighetslagen (621/1999) bestäms om de allmänna förutsättningarna för utlämnandet av uppgifter och om de förfaranden och sätt som används för att lämna ut uppgifter.

Enligt 1 mom. tillämpas på utlämnandet av

uppgifter vad som bestäms i offentlighetslagen. I offentlighetslagen bestäms förutom om de allmänna förutsättningarna för utlämnandet av uppgifter även om de förfaranden och sätt som används för att lämna ut uppgifter.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om ministeriets rätt att utlämna uppgifter och handlingar som skall hemlighållas enligt offentlighetslagen i ärenden som avses i denna lag i vissa fall när det inte finns några bestämmelser om utlämnandet i offentlighetslagen. Om andra grunder för utlämnandet av sekretessbelagda uppgifter bestäms i offentlighetslagen. Avsikten är att i momentet bestämma endast om rätten att lämna ut uppgifter för vissa ändamål, så offentlighetslagen skall tillämpas i frågor som gäller t.ex. sättet att lämna ut uppgifter och skyddet av utlämnade uppgifter samt andra frågor som gäller utlämnandet av uppgifter.

Enligt 1 punkten har ministeriet rätt att lämna ut sekretessbelagda uppgifter till polismyndigheter och andra förundersökningsmyndigheter för förhindrande eller utredning av brott. Med stöd av punkten kan uppgifter också lämnas ut till åklagarmyndigheter för åtalsprövning. Uppgifter kan också lämnas ut för förhindrande av brott. En förutsättning för att uppgifter skall kunna lämnas ut är dock att förundersöknings- eller åklagarmyndigheten har rätt att få och lagra dessa uppgifter.

I 2 punkten föreslås att uppgifter kan utlämnas för en myndighetsutredning eller vetenskaplig undersökning gällande tillämpningen av lagen. Sådana utredningar och undersökningar som avses i punkten är nödvändiga för att bedöma de sociala effekterna och verkningarna av understöd samt tillämpningspraxis beträffande den föreslagna lagen. En förutsättning för att uppgifter skall kunna utlämnas är att detta är nödvändigt för att myndighetsutredningen eller den vetenskapliga undersökningen skall kunna göras.

3 och 4 punkten gäller utlämnandet av sekretessbelagda uppgifter till internationella eller utländska myndigheter. Uppgifter kan utlämnas till Europeiska unionens institutioner och organ samt till myndigheterna i en annan medlemsstat i Europeiska unionen när Europeiska gemenskapens lagstiftning eller Finlands

medlemskap i Europeiska unionen förutsätter detta. Punkten erbjuder en rättsgrund för utlämnandet av uppgifter i alla sådana situationer där Europeiska gemenskapens lagstiftning eller en internationell överenskommelse i anslutning till medlemskapet i Europeiska unionen förutsätter detta. I gemenskapens lagstiftning finns det flera bestämmelser som förutsätter att vissa uppgifter om statsunderstöd utlämnas för övervakningen av Europeiska gemenskapens lagstiftning om statsstöd eller av stöd som finansieras med Europeiska gemenskapens medel. Mottagare av utlämnade uppgifter kan enligt dessa bestämmelser vara unionens institutioner eller organ eller en annan medlemsstats myndigheter. I 4 punkten föreslås bestämmelser om utlämnandet av uppgifter när en internationell förpliktelse som är bindande för Finland förutsätter detta. Den rättsliga grunden för utlämnandet finns då i den internationella överenskommelse som är bindande för Finland. I momentet har man gjort skillnad mellan överlåtelse som sker på grundval av förpliktelser i anslutning till medlemskapet i unionen och andra internationella förpliktelser.

I 3 mom. föreslås bestämmelser om ändamålsbundenhet för de uppgifter som utlämnas på grundval av 2 mom. Uppgifterna får inte användas för något annat syfte än det för vilka de har utlämnats. De allmänna grunderna för utlämnandet av uppgifter anger på ett uttömmande sätt det syfte för vilket uppgifter som utlämnats med stöd av lagen kan användas.

29 §. *Delgivning*. I paragrafen föreslås att ministeriets beslut i ett annat ärende än ett som avses i 17—20 och 26 § i denna lag får delges den som saken gäller även per post. Vid delgivning per post behöver man enligt paragrafen inte använda mottagningsbevis, utan delgivningen kan ske med vanligt brev. Genom ett vanligt brev kan den som saken berör inte delges ministeriets beslut om avbrytande av utbetalningen av understöd, återkrav av understöd eller kvittning av det belopp som skall återbetalas eller återkrävas. I alla andra ärenden som gäller understöd kan ministeriets beslut även delges genom ett vanligt brev som sänds med posten.

Paragrafen innehåller också antagandet att när delgivningen har skett per post anses den ha skett den sjunde dagen efter att beslutet

postades. När paragrafen tillämpas skall den som påstår att delgivningen har skett senare än så förete nödvändiga bevis till stöd för sitt påstående. I övrigt skall i fråga om delgivning av ministeriets beslut iaktas vad som föreskrivs om delgivning i förvaltningsärenden. Lagar som skall tillämpas är lagen om delgivning i förvaltningsärenden (232/1966) och lagen om elektronisk kommunikation i förvaltningsärenden (1318/1999).

30 §. *Ändringsökande.* I paragrafen föreslås bestämmelser om sökande av ändring i ministeriets beslut. I paragrafen konstateras för tydlighetens skull att ändring i ministeriets beslut får sökas på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

31 §. *Verkställighet.* I paragrafen föreslås bestämmelser om verkställighet av ministeriets beslut. Det är ofta nödvändigt att verkställa ett beslut som meddelats i ett ärende som gäller understöd snabbt. Särskilt snabbt måste beslut om avbrytande av utbetalningen enligt 17 § i den föreslagna lagen verkställas. Ministeriets beslut kan verkställas trots att ändring har sökts. Besvärsmyndigheten kan vid behov avbryta verkställigheten. Ett beslut som ministeriet fattat med stöd av 19 och 20 § och som gäller återkrav av understöd kan enligt paragrafen verkställas även i den ordning som föreskrivs i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsokningsväg (367/1961). Ministeriets beslut duger som sådant som utsokningsgrund. Vid utsokningsförfarande kan en understödstagare som är förpliktad att betala tillbaka understöd utnyttja de rättsskyddsmedel som föreskrivs i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsokningsväg.

32 §. *Närmare bestämmelser.* I paragrafen föreslås bemyndigande att genom förordning av statsrådet utfärda närmare bestämmelser om hur understöd skall sökas, beviljas, utbetalas, utredas och användas i enlighet med budgeten samt om nödvändiga villkor och föreskrifter i anslutning därtill. I en förordning av statsrådet som utfärdas med stöd av paragrafen kan meddelas bestämmelser som är nödvändiga för att budgeten skall genomföras på behörigt sätt och som gäller understödstagarens förfaranden och verksamhet när han använder understödet och den egendom som

förvärvats med det. Det bemyndigande att utfärda förordning som föreslås i paragrafen kan användas endast för att meddela närmare bestämmelser som är nödvändiga med tanke på ett anslag eller en fullmakt som inbegriper understöd samt för att fylla ändamålet med dem. Genom förordning av statsrådet kan vid behov utfärdas närmare bestämmelser om de understöd som beviljas för ändamålet i fråga. Genom förordning av ministeriet kan enbart tekniska bestämmelser om förfarandet vid ansökan om och beviljande av understöd utfärdas.

Bemyndigandet att utfärda förordning omfattar närmare beviljande, utbetalning och användning av understöd i enlighet med budgeten och nödvändiga villkor i anslutning därtill. De förordningar som utfärdas med stöd av den föreslagna paragrafen får alltså inte innehålla några undantag från budgeten och genom dem kan man inte binda riksdagens utövande av sin budgetmakt. Det är fråga om bestämmelser som preciserar föreskrifterna under respektive moment i budgeten. De förordningar som utfärdas med stöd av paragrafen kan innehålla närmare bestämmelser om t.ex.

- de närmare grunderna för beviljandet dvs. på vilken grund understödet kan beviljas
- ändamålen, dvs. för vilken slags verksamhet eller vilka slags projekt understödet kan beviljas och till vad det får användas
- de detaljerade uppgifter och utredningar som skall förutsättas för behandlingen av ansökan om understöd
- ansökningstiderna för understöd och de detaljerade förfarandena vid ansökan och beviljande
- bedömning och utredning av miljökonsekvenserna eller de sysselsättande effekterna eller andra motsvarande ekonomiska och sociala verkningar av det projekt eller den verksamhet som understöds när understödet söks eller när det används
- utgifter för vilka understödet får användas samt utgifter och kostnader för vilka understödet inte får användas
- understödets maximibelopp av den totala finansieringen och de godtagbara utgifterna för det projekt eller den verksamhet som understöds samt understödets belopp i allmänhet
- inverkan av de inkomster som den verksamhet eller det projekt som understöds

inbringar eller av understödstagarens andra inkomster på beloppet av det understöd som beviljas

- förutsättningarna för utbetalning av understödet och utbetalningsförfarandena
- de sätt på vilka understödet kan användas och de villkor, begränsningar och förfaranden som skall iakttas därvid
- begränsningar som gäller överlåtelse av och ändamålet med sådan egendom vars anskaffning har understötts med understödet samt hur länge begränsningarna varar
- understödets användningstid
- de detaljerade uppgifter och utredningar som behövs för att understödstagaren skall fullgöra sin skyldighet att lämna uppgifter och tidpunkten då de skall lämnas.

33 §. *Närmare anvisningar.* I paragrafen föreslås att ministeriet vid behov kan meddela närmare anvisningar om vissa tekniska detaljer som gäller ansökan om understöd, sökandens skyldighet att lämna uppgifter, utbetalningen av understöd samt användningen av understöd och övervakningen därav.

34 §. *Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelser.* I paragrafen ingår en sedvanlig ikraftträdelsebestämmelse. Lagen avses träda i kraft så snabbt som möjligt efter att den antagna lagen har blivit stadfäst och publicerad. Paragrafen innehåller dessutom nödvändiga övergångsbestämmelser.

Enligt paragrafen skall lagens bestämmelser inte tillämpas på sådant understöd som har beviljats före lagens ikraftträdande. Avsikten är att de bestämmelser, administrativa föreskrifter samt detaljerade villkor i understödsbeslutet som gällde vid den tidpunkt då understödet beviljades skall tillämpas på verkställigheten av understödet i fråga och på alla återstående skeden i dess användning trots att lagen träder i kraft.

Alla tidigare beslut om beviljande av understöd och allmänna villkor som skall tillämpas på understöd innehåller inte klara bestämmelser om utbetalningen av det beviljade understödet. Av denna anledning kan 11 § om utbetalning av understöd tillämpas som komplement när de bestämmelser och föreskrifter som gäller understöd som beviljats före lagens ikraftträdande inte säger något särskilt om utbetalningen av understödet.

2. Närmare bestämmelser

Genom en förordning av statsrådet som utfärdas med stöd av den föreslagna lagen meddelas bestämmelser om bl.a. ansökan om samt beviljande, utbetalning och användning av understöd samt om nödvändiga villkor i anslutning därtill. Genom förordning av statsrådet kan dessutom utfärdas närmare bestämmelser om utredningar, bedömningen av verkningar, sökandens skyldighet att lämna uppgifter och genomförandet av övervakningen.

Genom förordning av ministeriet kan vid behov utfärdas närmare bestämmelser om tekniska detaljer som gäller ansökan om understöd, sökandens skyldighet att lämna uppgifter, utbetalningen av understöd samt användningen av understöd och övervakningen därav.

3. Ikraftträdande

Den föreslagna lagen avses träda i kraft den 200 . Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas redan innan lagen träder i kraft.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om användning av avkastningen av totospel för främjande av hästuppfödning och hästsport

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs

1 §

Lagens tillämpningsområde

I denna lag föreskrivs om de grunder, förutsättningar och förfaranden som skall iaktas när understöd enligt prövning beviljas för främjande av hästuppfödning och hästsport samt om användningen av understödet.

2 §

Myndighet som sköter uppgifterna

De uppgifter som följer av denna lag sköts av jord- och skogsbruksministeriet. För skötseln av uppgifterna kan ministeriet tillsätta en hästhusållningsdelegation. Bestämmelser om delegationens uppgifter, sammansättning, sammanträden, beslutförhet och andra tekniska omständigheter utfärdas genom förordning av statsrådet.

3 §

Understöden

Understöd kan beviljas i form av allmänt understöd eller specialunderstöd. Allmänt understöd kan beviljas för understödstagarens verksamhet i allmänhet eller för en viss del av verksamheten. Specialunderstöd kan beviljas understödstagaren för ett särskilt specificerat objekt.

4 §

1....1..7.

Ändamålen med understöd som beviljas centralorganisationer

Centralorganisationen för hästavels- och travsportorganisationerna och centralorganisationen för ridsportsorganisationerna kan beviljas understöd för följande ändamål:

- 1) rådgivning, information, utbildning, utveckling, ledning, övervakning samt internationell tävlingsverksamhet,
- 2) prisstöd vid hästtävlingar,
- 3) hästavelsverksamhet,
- 4) hästuppfödning och hästsport,
- 5) utveckling och övervakning av hästtävlingar,
- 6) övervakning av läkemedel som på konstgjord väg påverkar hästars prestationsförmåga vid hästtävlingar samt av motsvarande ämnen eller preparat,
- 7) anskaffning av materiel, maskiner och anordningar som behövs vid hästtävlingar samt byggande, ombyggnad och underhåll.

5 §

Ändamålen med understöd som beviljas medlemsorganisationer och sammanslutningar

En centralorganisations medlemsorganisation och medlemssammanslutning, nedan medlemssammanslutning, kan beviljas understöd för följande ändamål:

- 1) rådgivning och information,
- 2) hästavelsverksamhet,
- 3) uppförande och ombyggnad av hästklinikbyggnader samt ordnande av jour,

- 4) ledande av en travbanas verksamhet samt främjande av travsporten,
- 5) ordnande, utveckling och övervakning av hästtävlingar och totopspel samt prisstöd,
- 6) anskaffning av markområden som behövs för hästsport, anläggande och grundlig förbättring av banor och andra områden samt uppförande och ombyggnad av byggnader, anskaffning av materiel, maskiner och anordningar samt underhåll och hyreskostnader.

6 §

Ändamålen med understöd som beviljas aktiebolag som helt ägs av centralorganisationen

Ett totopselsbolag som helt ägs av centralorganisationen (bolag) kan beviljas understöd för följande ändamål:

- 1) linje-, service- och installationskostnader för totopselsanordningar,
- 2) anskaffning och underhåll av materiel och anordningar som behövs för totopspel,
- 3) prisstöd som i sin helhet förmedlas vidare till travbanorna.

7 §

Ändamålen med understöd som beviljas kommuner

En kommun kan beviljas understöd för följande ändamål:

- 1) anläggande av travbanor,
- 2) anläggande av andra områden som behövs för travsport,
- 3) uppförande och ombyggnad av byggnader som behövs vid trav.

8 §

Förutsättningar för beviljande av understöd

Understöd kan beviljas inom ramen för statsbudgeten, och grunderna för beviljande skall anpassas till de inkomster som inflyter till staten av totopspel.

Understöd kan beviljas sökanden för dennes verksamhet eller projekt eller för att användas för att understöda en verksamhet eller ett projekt som genomförs av någon annan och som fyller ändamålet enligt

1....1..7.

understödsbeslutet. Om understöd beviljas för att användas för att understöda en verksamhet eller ett projekt som genomförs av någon annan och som fyller ändamålet enligt understödsbeslutet, skall understödstagaren ingå ett avtal om understödets användning, övervakningen av dess användning och villkoren för dessa med den som genomför verksamheten eller projektet. Avtal behöver dock inte ingås när uppfödningssstöd beviljas hästens ägare under centralorganisationens ledning.

När understöd beviljas en centralorganisation, en medlemssammanslutning, en kommun eller ett bolag skall arten, omfattningen och utvecklingen av den hästuppfödning och hästsport som saken gäller samt efterfrågan på och behovet av rådgivningsservice beaktas.

9 §

Ansökan om understöd

Understöd skall sökas skriftligen. Ministeriet skall på lämpligt sätt informera om möjligheten att söka understöd och om ansökningsförfarandet.

Medlemssammanslutningar skall tillstå sin centralorganisation ansökan om allmänt understöd. Centralorganisationen skall göra ett sammandrag av sin egen ansökan och sina medlemsorganisationers ansökningar och sända det till ministeriet.

När centralorganisationen deltar i behandlingen av ansökan skall vid behandlingen tillämpas lagen om förvaltningsförfarande (598/1982), språklagen (148/1922), lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) samt 14 och 15 § statstjänstemannalagen (750/1994).

Den som ansöker om understöd skall i samband med ansökan lämna riktiga och tillräckliga uppgifter om ändamålet med understödet samt om de andra omständigheter som ministeriet behöver känna till för att avgöra ansökan.

10 §

Understödsbeslut

I ett ärende som gäller understöd skall

ministeriet fatta ett skriftligt understödsbeslut.

Av ett understödsbeslut genom vilket understöd beviljas skall framgå åtminstone följande:

- 1) mottagaren,
- 2) ändamålet, samt
- 3) beloppet.

I understödsbeslutet kan tas in villkor och begränsningar som är nödvändiga för att säkerställa att förutsättningarna för beviljande, utbetalning och användning av understödet föreligger.

11 §

Utbetalning av understöd

Ministeriet betalar understödet på de villkor som fastställts i beslutet om beviljande. Understödet betalas inom ramen för den andel som inflyter till staten av totospel, allteftersom intäkter av totospel inflyter till staten.

Understödet betalas till understödstagaren i en eller flera poster enligt när kostnaderna infaller. Ministeriet kan bestämma att understödet betalas efter det att en godtagbar utredning om dess användning har lämnats.

Förskott kan betalas på understödet, om det är motiverat med tanke på användningen av understödet samt ändamålsenligt med tanke på övervakningen av användningen.

Understödsstagaren skall ge ministeriet riktiga och tillräckliga uppgifter för utbetalningen av understödet.

12 §

Användning av understöd

Understöd få användas endast för ändamål som överensstämmer med understödsbeslutet.

Utöver det som bestäms i denna lag eller i en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 32 §, skall understödstagaren vid användningen av understödet, i det projekt eller den verksamhet som understöds iakttas de villkor och begränsningar som uppställts i understödsbeslutet.

Om understödet har beviljats för anskaffning eller grundlig förbättring av egendom som 1....1..7.

används för ett visst ändamål som bestäms i understödsbeslutet, får denna egendom inte på ett bestående sätt användas för något annat ändamål än det som bestäms i understödsbeslutet, och ägande- eller besittningsrätten till egendomen får inte överlåtas till någon annan under den i understödsbeslutet angivna användningstiden för den egendom som är föremål för understödet. I understödsbeslutet får som användningstid för egendom som är föremål för understöd fastställas högst tio år efter att understödet eller dess sista post har betalats.

Den i 3 mom. avsedda användningstiden för egendom som är föremål för understöd är dock 30 år efter att understödet beviljades, om understödet har beviljats i annat syfte än för stödjande av näringsverksamhet för anskaffning eller ombyggnad av fast egendom, en byggnad eller en lägenhet i en byggnad. I en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 32 § eller i understödsbeslutet kan det dock också bestämmas om en kortare användningstid, om detta är motiverat med tanke på ändamålet med understödet.

Understödsstagaren skall lämna ministeriet riktiga och tillräckliga uppgifter för övervakningen av att villkoren i understödsbeslutet iakttas.

Understödsstagaren skall utan dröjsmål underrätta ministeriet om en ändring som påverkar uppnåendet av ändamålet med understödet eller om någon annan ändring som inverkar på användningen av understödet.

13 §

Övervakning av understöd

Ministeriet skall se till att understödet övervakas på behörigt sätt och tillräckligt genom att inhämta uppgifter om användning och uppföljning av understödet samt andra uppgifter liksom genom att vid behov utföra granskningar.

14 §

Granskningsrätt

Ministeriet har rätt att utföra granskningar som är nödvändiga för utbetalningen av understöd och för övervakningen av dess

användning och som gäller understödstagarens ekonomi och verksamhet. Om understödet har beviljats på det sätt som föreskrivs i 8 § 2 mom. för att användas för ett projekt eller en verksamhet som genomförs av någon annan och som fyller ändamålet enligt understödsbeslutet, har ministeriet rätt att vid behov granska ekonomin och verksamheten hos den som genomför verksamheten eller projektet enligt understödsbeslutet.

Ministeriet kan genom ett beslut bemyndiga en annan myndighet eller en utomstående revisor att utföra granskningar enligt 1 mom.

Revisorn skall vara en godkänd revisor eller revisionsammanslutning enligt revisionslagen (936/1994) eller lagen om revisorer inom den offentliga förvaltningen och ekonomin (467/1999). En

revisionsammanslutning skall utse en ansvarig revisor för granskningen.

En utomstående sakkunnig kan på ministeriets begäran bistå vid granskningen.

På revisorer och utomstående sakkunniga tillämpas lagen om förvaltningsförfarande, språklagen, lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet samt 14 och 15 § statstjänstemannalagen.

När revisorer och utomstående sakkunniga utför uppdrag enligt denna lag omfattas de av straffrättsligt tjänsteansvar.

15 §

Utförande av granskning

Understödstagaren skall utan ersättning ge de tjänsteman som utför granskningen och en revisor som avses i 14 § 5 mom. alla uppgifter och utredningar, handlingar, upptagningar och annat material som behövs för granskningen samt även i övrigt bistå vid granskningen.

Den tjänsteman som utför granskningen och en revisor som avses i 14 § 5 mom. har rätt att omhänderta det material som är föremål för granskning. Över omhändertagandet av material skall ett protokoll upprättas i samband med granskningen. Där skall nämnas syftet med omhändertagandet och det omhändertagna materialet. Materialet skall återlämnas så snart det inte längre behövs för granskningen.

Den tjänsteman som utför granskningen och en revisor som avses i 14 § 5 mom. har rätt

1....1..7.

att i den omfattning som granskningen kräver få tillträde till affärs- och lagerlokaler eller andra motsvarande lokaler som är i understödstagarens besittning eller användning och som används för yrkesutövningen eller idkandet av näring och till andra områden där omständigheterna är av betydelse för beviljandet av understöd och övervakningen av dess användning. Granskning får inte utföras i lokaler som omfattas av hemfriden.

16 §

Handräckning

Ministeriet har rätt att få nödvändig handräckning av polis-, tull-, skatte- och utsökningmyndigheterna vid utförandet av övervaknings- och granskningsuppgifter som avses i denna lag.

17 §

Avbrytande av utbetalning

Ministeriet kan besluta att avbryta utbetalningen av understöd, om

- 1) det finns grundad anledning att misstänka att understödstagaren inte förfar på det sätt som avses i 12 §,
- 2) de grunder på vilka understödet har beviljats har förändrats väsentligt, eller
- 3) avbrytande förutsätts i Europeiska gemenskapens lagstiftning.

18 §

Återbetalning av understöd

Understödstagaren skall utan dröjsmål betala tillbaka ett felaktigt understöd eller ett understöd som uppgår till för stort belopp eller ett understöd som han uppenbart har fått utan grund eller en del av det. Understödstagaren skall också betala tillbaka understödet eller en del av det, om det inte kan användas på det sätt som förutsätts i understödsbeslutet. Om det belopp som skall återbetalas är högst 10 euro, behöver det inte betalas tillbaka.

19 §

Återkrav av understöd

Ministeriet skall genom ett beslut bestämma att utbetalningen av understöd skall upphöra samt att understöd som redan betalats ut skall återkrävas, om understödstagaren

- 1) underlåtit att återbetala ett sådant understöd eller en del av det som enligt 18 § skall betalas tillbaka,
- 2) använt understödet för ett väsentligt annat ändamål än vad det har beviljats för,
- 3) gett ministeriet felaktiga eller vilseledande uppgifter om någon omständighet som har varit ägnad att väsentligt inverka på erhållandet av understöd, dess belopp eller villkor, eller hemlighållit en sådan omständighet, eller
- 4) i övrigt på ett med dessa jämförbart sätt väsentligt brutit mot bestämmelserna om användning av understödet eller villkoren i understödsbeslutet.

20 §

Återkrav enligt prövning av understöd

Ministeriet kan genom ett beslut bestämma att utbetalningen av understöd skall upphöra samt att understöd som redan betalats ut skall återkrävas, om

- 1) understödstagaren har förfarit i strid med 12 §,
- 2) understödstagaren har vägrat att ge material enligt 14 § 1 mom. eller att bistå vid granskningen på det sätt som avses i momentet,
- 3) understödstagaren har upphört med den verksamhet som varit föremål för understödet eller skurit ned den väsentligt eller överlåtit den till någon annan,
- 4) understödstagaren har överlåtit ägande- eller besittningsrätten till egendom som förvärvats med understödet till någon annan,
- 5) understödstagaren har på ett bestående sätt ändrat ändamålet med egendom som varit föremål för understödet,
- 6) understödstagaren har blivit föremål för en utökningsåtgärd, försatts i likvidation eller konkurs eller blivit föremål för saneringsförfarande enligt lagen om företagssanering (47/1993), om inte något annat följer av ändamålet med understödet, eller
- 7) det finns andra sådana särskilda skäl till att utbetalningen av understödet upphör eller att det återkrävs som kan jämföras med de omständigheter som nämns i detta moment.

1....1..7.

Om den egendom som har varit föremål för understödet har förstörts eller skadats under den i 12 § föreskrivna användningstiden och ny motsvarande egendom inte skaffas i stället för den förstörda eller skadade egendomen, kan ministeriet genom ett beslut bestämma att utbetalningen av understödet skall upphöra och att av en eventuell försäkringsersättning eller annan ersättning skall återkrävas ett belopp som motsvarar understödets andel av den ursprungliga anskaffningsutgiften för egendomen.

Ministeriet kan genom ett beslut också bestämma att utbetalningen av understödet skall upphöra samt att ett redan utbetalt understöd skall återkrävas, om detta förutsätts i Europeiska gemenskapens lagstiftning.

21 §

Ränta och dröjsmålsränta

På det belopp som återbetalas eller återkrävs skall understödstagaren räknat från den dag då understödet betalades ut betala en ränta enligt 3 § 2 mom. räntelagen (633/1982) ökad med tre procentenheter.

Om det återkrävda beloppet inte betalas senast på utsatt förfallodag, skall understödstagaren betala en årlig dröjsmålsränta på beloppet enligt den räntesats som avses i 4 § 3 mom. räntelagen.

22 §

Skälighet

Ministeriet kan i fall som avses i 18—20 § besluta att en del av det belopp som skall återbetalas eller återkrävas och av räntan eller dröjsmålsräntan på det inte skall drivas in, om återkrav till fullt belopp vore oskäligt med hänsyn till understödstagarens ekonomiska ställning och omständigheter eller beskaffenheten hos den egendom som förvärvats med understödet eller med hänsyn till det förfarande eller den förändring i omständigheterna som ligger till grund för återkravet.

Av särskilt vägande skäl kan ministeriet besluta att ett belopp som skall återkrävas i

enlighet med 18—20 § eller räntan eller dröjsmålsräntan på det inte skall indrivas till någon del.

23 §

Solidariskt ansvar

Om understöd har beviljats flera understödstagare gemensamt, svarar alla mottagare solidariskt för att understödet återbetalas. Understödstagarnas inbördes ansvar fördelas i den proportion som en understödstagare har deltagit i den verksamhet som legat till grund för återbetalningsskyldigheten.

24 §

Tiden för återkrav

Ministeriet skall fatta beslut som avses i 19 och 20 § omedelbart och av särskilda skäl senast två kalenderår efter att ministeriet har fått kännedom om en sådan omständighet med stöd av vilken åtgärder kan vidtas för att utbetalningen av understödet skall avbrytas eller upphöra eller understödet återkrävas.

Åtgärder för återkrav av understöd eller ränta eller dröjsmålsränta på det får inte längre vidtas när tio år har förflutit från det att understödet eller den sista posten av det betalades ut. Om en tidsfrist för användningen av understödet eller egendom som understötts med det har utsatts på det sätt som föreskrivs i 12 § i en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 32 § eller i understödsbeslutet, räknas de tio åren från utgången av denna tid.

25 §

Preskription

Rätten att få utbetalning av ett beviljat understöd förfaller, om understödstagaren inte har lämnat en för utbetalningen av understödet nödvändig godtagbar utredning inom den tid som utsatts i en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 32 § eller i understödsbeslutet. Om någon sådan tidsfrist inte har satts ut, förfaller rätten till

1....1..7.

utbetalning två år efter utgången av det finansår inom vilket understödet har beviljats.

Skyldigheten enligt 18 § att återbetala understödet eller en del av det förfaller när tio år har förflutit från utbetalningen av understödet eller dess sista post. Om det i en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 32 § eller i understödsbeslutet utsätts en tidsfrist på det sätt som föreskrivs i 12 § för användningen av understödet eller den egendom som understötts med det, förfaller återbetalningsskyldigheten när tio år har förflutit från utgången av den tidsfrist som utsatts för användningen av understödet eller den egendom som understötts med det.

26 §

Kvittning

Det belopp som skall återkrävas jämte räntor kan indrivas så att det dras av från annat understöd som ministeriet beviljar och som betalas till samma understödstagare.

27 §

Information från myndigheten

På erhållandet och hemlighållandet av information tillämpas vad som bestäms i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

Jord- och skogsbruksministeriet har utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att av andra myndigheter få för skötseln av sina uppgifter nödvändiga upplysningar om

- 1) sökandens och mottagarens ekonomiska ställning,
- 2) sökandens och mottagarens offentliga stöd, samt
- 3) andra omständigheter som gäller sökanden och mottagaren och som är av väsentlig betydelse för säkerställandet av att denna lag iakttas vid beviljandet och utbetalningen av statsunderstödet och vid övervakningen av dess användning.

28 §

Utlämnande av uppgifter

På utlämnandet av uppgifter som erhållits med stöd av denna lag tillämpas vad som bestäms i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

Utöver vad som i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet bestäms om utlämnandet av sekretessbelagda uppgifter, har ministeriet utan hinder av tystnadsplikten rätt att lämna ut uppgifter

1) till polis- och andra förundersökningsmyndigheter för förhindrande eller utredning av brott eller till åklagarmyndigheten för åtalsprövning,

2) för en myndighetsutredning eller vetenskaplig undersökning gällande tillämpningen av denna lag, om utlämnandet av uppgifterna är nödvändigt för att utredningen eller undersökningen skall kunna göras,

3) till Europeiska unionens behöriga institutioner eller organ samt till en annan medlemsstats behöriga myndighet, om Europeiska gemenskapens lagstiftning eller någon annan förpliktelse i anslutning till Finlands medlemskap i Europeiska unionen förutsätter detta, samt

4) om en internationell förpliktelse som är bindande för Finland förutsätter detta.

Uppgifter som avses i 2 mom. får inte användas för något annat syfte än det för vilket uppgifterna har utlämnats.

29 §

Delgivning

Ministeriets beslut i ett annat ärende än ett som avses i 17—20 och 26 § får delges den som saken gäller per post. Om inte något annat visas, anses delgivningen ha skett den sjunde dagen efter att beslutet postades. I fråga om delgivning skall i övrigt iakttas bestämmelserna om delgivning i förvaltningsärenden.

30 §

Ändringssökande

Ändring i ministeriets beslut får sökas på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Besvär med anledning av ministeriets beslut kan tillställas högsta förvaltningsdomstolen direkt.

1....1..7.

31 §

Verkställighet

Ministeriets beslut får verkställas trots att ändring har sökts. I ett ärende som avses i 18 och 19 § kan ministeriets beslut verkställas i den ordning som föreskrivs i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961).

32 §

Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser om hur understöd som hör till tillämpningsområdet för denna lag skall sökas, beviljas, utbetalas och användas i enlighet med budgeten samt om nödvändiga villkor i anslutning därtill kan utfärdas av statsrådet genom förordning.

Genom förordning av ministeriet kan närmare bestämmelser utfärdas om tekniska detaljer som gäller ansökan om understöd, sökandens skyldighet att lämna uppgifter, utbetalningen av understöd samt användningen av understöd och övervakningen därav.

33 §

Ministeriets närmare anvisningar

Ministeriet kan meddela närmare anvisningar om tekniska detaljer som gäller ansökan om understöd, sökandens skyldighet att lämna uppgifter, understödstagarens bokföringsskyldighet, utbetalningen av understöd samt användningen av understöd och övervakningen därav.

34 §

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelser

Denna lag träder i kraft den 200 .
I fråga om användning och övervakning, återbetalning och återkrav av understöd som har beviljats innan denna lag har trätt i kraft samt beslutsfattande och ändringssökande

som avser understödet iaktas de lags ikraftträdande inte har bestämts något
bestämmelser som gällde när understödet annat om utbetalningen, iaktas dock 11 §.
beviljades samt villkoren i Åtgärder som verkställigheten av lagen
understödsbeslutet. Om det i ett förutsätter får vidtas innan lagen träder i
understödsbeslut som har fattats före denna kraft.

Helsingfors den 4 maj 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister Sinikka Mönkäre